

Adventes Vēstis

2019
JANVĀRIS
#276

SEPTĪTĀS DIENAS ADVENTISTU LATVIJAS
DRAUDŽU SAVIENĪBAS IZDEVUMS

Pāvels Goijs:
**SAVAS CĪŅAS
UZTICI DIEVAM**
2. daļa

Atklāsmes grāmata:
**Apokalipses
kopsavilkums**

**SKAITĻI BĪBELES
PRAVIETOJUMOS**

LIECĪBAS

Jauniešiem:
**Intervija ar
Dāvi Trubeckoju**

Pusaudžiem:
Viens pats tumsā

Bērniem:
DZĪVNIEKI BĪBELĒ

Saturs:

- 04** LATVIJAS ZIŅAS
- 06** VĀRDS MĀCĪTĀJAM
Savas cīņas uztici Dievam 2. daļa
- 09** AKTUĀLAIS JAUTĀJUMS
Vai tiksīm glābti caur veselību?
- 10** LIECĪBAS
- 12** PA BĪBELES LAPPUSĒM
**Atklāsmes grāmata.
Apokalipses kopsavilkums 1. daļa
Pielikums: Skaitļi Bībeles
pravietojumos**
- 16** VESELĪBA
Urīnceļu profilakse
- 17** LIECĪBA
Sapnis Dievam par godu
- 18** JAUNIEŠI
Ir pēdējais laiks sākt
- 20** PUSAUDŽI
Viens pats tumsā
- 22** BĒRNI
Dzīvnieki Bībelē. Konkurss!

Adventes Vēstis ir Septītās dienas adventistu Latvijas draudžu savienības izdevums.
Reģistrācijas apliecības Nr. 1918.
Iznāk reizi mēnesī.
Tirāža: 700 eks.

Galvenā redaktore: Anitra ROZE
Redakcija: Agris BĒRZIŅŠ
Vilnis LATGALIS
Mārīte LIPSKA
Ance MOŽEIKO
Andris PEŠELIS
Edija SUBATOVIČA

Dizains un makets: Libri Style SIA
Izdevējs: SDA Latvijas draudžu savienība
Adrese: Baznīcas iela 12A, Rīga, LV-1010
E-pasts: adventesvestis@inbox.lv
Iesūtītos materiālus redakcijai ir tiesības rediģēt.
Par reklāmas izvietošanu uz 4. vāka rakstīt adventesvestis@inbox.lv.

Sveicināti, mīlie “Adventes Vēstu” lasītāji!

Esam sagaidījuši jaunu Dieva žēlastības gadu – esam vēl par vienu gadu tuvāk mūsu Kunga atnākšanai.

Vienu gadu beidzot un otru sākot, nereti pārdomājam to, kas bijis, un plānojam, ko paveiksim turpmāk. Tas ir tik cilvēcīgi – raudzīties rītdienā. Ar cerībām, prieku, dažkārt ar bažām vai satraukumu. Kas mūs tur sagaida? Vai spēsim, pratīsim, gribēsim paveikt visu ieplānoto, iecerēto un loloto? Vai arī piedzīvosim atkal vienu vilšanos par to, ka visi mūsu plāni palikuši tikai idejas līmenī?

Dieva Vārds mūs aicina pārlietu neraudzīties rītdienā – tā pati par sevi rūpēsies, katrai dienai pietiek pašai savu bēdu. Tajā pašā laikā, būdami adventisti, mēs nepārtraukti raugāties rītdienā, gaidot sava Kunga atnākšanu. Esam uz nākotni vērsta tauta. Tieši tāpēc “Adventes Vēstu” redakcija aicina jūs, mīlie lasītāji, sagaidīt šo nākotni ar prieku – jaunā sadaļā “Pa Bībeles lappusēm” kopā ar sludinātāju Dagū Bačeloru ieskatīsimies Bībeles grāmatu grāmatā – Atklāsmes grāmatā. Šīs grāmatas studijas, ja Kungs mums to atļaus, turpināsim visa gada garumā. Vēl numurā varat lasīt turpinājumu Pāvela Goijas svētrūnai “Savas cīņas uztici Dievam”, “Aktuālais jautājums” meklēs atbildi, vai tiekam glābti caur veselības vēsti. Sadaļā jauniešiem piedāvājam interviju ar LDS Jauniešu nodaļas vadītāju Dāvi Trubeckoju. Aizraujoši brīži kopā ar “Adventes Vēstīm” sagaida pusaudžus un bērnus, kuri žurnāla lappusēs varēs atrast kāda zēna piedzīvojumus, paliekot vienam tumsā mežā, un vārniņu pārdomas par dzīvniekiem Bībelē. “Veselības” sadaļa iesāk aukstajam gadalaikam aktuālu tēmu par urīnceļu veselību. Protams, ir arī ziņas no Latvijas un liecības.

Atklāsmes grāmatas pašas beigās ir vārdi, kuri vismaz man liek raudzīties nākotnē ar īpašu cerību: “Viņš man rādīja dzīvības ūdens upi, tā bija skaidra kā kristāls un iztecēja no Dieva un Jēra goda krēsla. Viņas ielas vidū un upei abās pusēs bija dzīvības koks, tas nesa augļus divpadsmit reizes, katru mēnesi savu augli, un viņa lapas bija tautām par dziedināšanu. Nekas tur nebūs vairs nolādēts. Tur stāvēs Dieva un Viņa Jēra tronis, un Viņa kalpi Tam kalpos. Tie skatīs Viņa vaigu, un Viņa Vārds būs tiem uz pierēm. Tur nebūs vairs nakts, ne sveces, ne saules gaisma tiem nebūs vajadzīga; jo Kungs Dievs izlies gaismu pār viņiem, un viņi valdīs mūžīgi mūžam.” (Atkl. 22:1-5)

Lai jaunais gads ikvienam no jums nes izzīņas un

atklājumu prieku kopā ar mūsu Debesu Tēvu un gaišas cerības prieku, gaidot mūsu Kunga atnākšanu!

Anitra Roze, “Adventes Vēstu” redaktore

Jauns gads parasti nav jauna ceļa sākums, bet jau agrāk iesāktā ceļa turpinājums. Tomēr daudziem ir vēlme sākt jauno gadu ar kaut ko jaunu, piemēram, ar kādu labu apņemšanos. Domāju, ka nemaldīšos, sakot – mēs visi ilgojamies pēc pozitīvām pārmaiņām, turklāt – daudzās jomās... Ikvienam ir kādi lielāki vai mazāki plāni. Mēs plānojam un cenšamies dažādos veidos īstenot savus plānus un nodomus. Reizēm, šķiet, izdodas pat tīri labi, bet reizēm mūsu plāni sabrūk un nesanāk nekas no tā, ko cerējām.

Bībelē ir labs padoms tiem, kas meklē pozitīvas pārmaiņas. Pozitīvs rezultāts ir saistīts ar stipru ticību (jeb uzticēšanos) Dievam, kā arī pilnīgu pakļāvību Viņa gribai un nodomiem.

“Meklē savu prieku savā Kungā, tad Viņš tev dos, pēc kā tava sirds ilgojas! Pavēli (uztici) Tam Kungam savu ceļu un ceri uz Viņu, gan jau Viņš tad darīs: Esi kluss Tā Kunga priekšā un gaidi uz Viņu...”
(Psalms 37:4, 5, 7)

Tā nu iznāk, ka vissvarīgākais no visiem plāniem nav mans plāns, bet gan Dieva plāns manai dzīvei un kalpošanai. Tas ietver mani, manu ģimeni, manu draudzi, manu valsti, visu cilvēci un pat visu Universu. Tas ir lielākais un apbrīnojamākais no visiem plāniem, jo atklāj Dieva personīgu iesaistīšanos katra cilvēka glābšanas darbā. Iekļaujoties šajā plānā, mēs kļūstam par tā daļu, un Dievs var katru no mums lietot vislabākajā veidā Sava nodoma piepildīšanai, jo Viņa domas ir glābšanas domas un Viņa sirds ilgas ir: lai neviens, kas tic Viņam, nepiedzīvotu mūžīgu pazušanu, bet iemantotu mūžīgu dzīvi.

Pirms pacelšanās Debesīs Kristus izteica ļoti svarīgu apsolījumu: “Bet jūs dabūsit spēku, kad Svētais Gars būs nācis pār jums, un būsit Mani liecinieki kā Jeruzālemē, tā visā Jūdējā un Samarijā un līdz pašam pasaules galam.” (Apostuļu darbi 1:8)

“Ja mums nebūtu Kristus nopelna dēļ saņemtā spēka, tad mums vispār nebūtu nekāda

spēka. Viņš saka: “Es esmu pie jums ikdienas,” palīdzēdams jums veikt ikdienas pienākumus, iepriecinādams, uzturēdams, vadīdams un svētodams, lai piešķirtu sekmes jūsu vārdiem, kas cilvēku uzmanību pievērsīs Kristum un pamodinās viņos vēlmi izprast šo cerības vēsti un patiesības vērtību...” (E. G. Vaita. “Debesu vietās”, 188. lpp.)

Kristus pastāvīgās klātbūtnes apsolījums ir mūsu spēks, prieks un drošība jebkurā laikā, vietā un jebkuros apstākļos. Raudzīsimies vairāk uz Jēzu un mazāk uz sevi, “lai Viņa spēks mūsu nespēkā varens atklājas.”

Lai jaunajā gadā Kristus žēlastība pastāvīgi ir ar mums! Lai Svētā Gara spēkā, darot Dieva prātu un apliecinot ticību Jēzum Kristum vārdos un darbos, mēs katru dienu piedzīvotu prieku un mieru, kas nāk no augšienes!

Vilnis Latgalis,
SDA Latvijas draudžu
savienības prezidents

2018. GADS SALDUS DRAUDZĒ

Andris Koperšmits, Saldus draudzes vecākais. Atskatoties uz 2018. gadu Saldus draudzes dzīvē, varu apliecināt, ka Jēzus žēlastība, rūpes un aizgādība par Viņa draudzi Saldū ir neizmērāma! Draudzes kalpošanā cenšamies iesaistīt visus draudzes locekļus. Par visām iecerēm un plāniem regulāri informējam draudzi, kam seko kopīgas draudzes locekļu aizlūgšanas par iecerēto. Nu jau Saldū ierastā viena labdarības koncerta vietā šogad saldeniekus caur mūziku uzrunājam divas reizes. Kora "Gaismas ceļā" koncertuzvedums un Valmieras brāļu kvarteta koncerts tika piesaistīts izstādes "The Rock project" atklāšanai un noslēgumam. Vēlreiz sirsnīgs paldies visiem, kas mūs atbalstīja, īpaši Dzintaram Geidem un Ilmāram Berelim! Pastāvīgi domājam par jaunām metodēm cilvēku aizsniegšanā ar evaņģēlija vēsti.

Draudzei caur kristību pievienojušies 4 cilvēki, tai skaitā jauna ģimene (Eduards un Marta), kas mums vārda tiešā nozīmē bija Dieva "dāvana", jo viņi mūs atrada paši, t.i., paši bija pētījuši Biblii un atraduši patiesību par sabatu, un tad arī atcerējušies, ka Saldū ir tāda draudze, kas seko Bībeles mācībām. Mūsu acuraugs arī šogad ir bijis mūsu draudzes nams – ik gadu cenšamies ko uzlabot, remontēt. Pēdējo gadu laikā ir nomainīts ēkas jumts, pieslēgts ūdensvads un kanalizācija, uzbūvēts jauns malkas šķūnis. Šogad tika ielikta jauna grīda dievkalpojumu zālē.

Laila Možeiko, Saldus draudzes misijas darba vadītāja. Vēlos pastāstīt par vienu no evaņģelizācijas veidiem, ko izmanto Saldus draudze. Mēs ejam savā pilsētā

un apkārtējos ciemos no mājas uz māju, piedāvājot cilvēkiem draudzes literatūru. Grāmatas nepārdodam, bet piedāvājam lasīt (pēc bibliotēkas principa). Draudzei ir tieši šim nolūkam sagādātas grāmatas. Šo darbu veic divas māsas. Bet, lai darbs ritētu veiklāk, ik pa laikam viņām pievienojas citi brāļi un māsas no Saldus, Ezeres un Auces draudzēm. Šāda komanda svētdienas rītā aizbrauc uz kādu apdzīvotu vietu, sadalās pa pāriem un iziet nozīmētās mājas. Tiek pierakstītas adreses un tajās atstātās grāmatas. Pēc tam tās tiek nodotas atbildīgajām māsām, kas darbu turpina regulāri. Šādā veidā darbojoties, mums ir kontakti ar ļoti daudziem cilvēkiem. Ir tādi, kas izlasa vienu vai divas mūsu grāmatīņas un vairāk nevēlas. Bet ir arī tādi, kurus apmeklējam atkal un atkal un kuri ir izlasījuši gandrīz visu mūsu bibliotēku. Pateicamies Dievam par šiem lasītājiem un pastāvīgi lūdzam par viņiem. Ejot pie cilvēkiem šādā veidā, redzam viņu problēmas un ciešanas. Kad vien iespējams, kopā ar viņiem lūdzam. Ir gadījumi, kad pēc grāmatu lasīšanas cilvēki vēlas Bībeles stundas un sāk apmeklēt draudzi. Šis darbs prasa pūles un pacietību, bet ir tā vērts. Kādā reizē sieviete, pie kuras iegājām, mūs apskāva un asarām acīs teica: "Paldies! Tas ir tieši tas, kas man šinī brīdī bija vajadzīgs!", un paņēma grāmatīņu. Svētais Gars ietekmē cilvēku sirdis un velk tos pie Jēzus! Kāda cita sieviete, izlasot grāmatu "Sentēvi un pravieši", ir sākusi svētīt sabata dienu. Vēl cita, kad viņu apmeklējām pirmo reizi, bija slimības nomākta, bet, apmeklējot otrreiz, staroja priekā un lūdza, lai vēl iedod viņai kādu grāmatīņu. Izlasītais bija viņu spirdzinājis garīgi un fiziski. Varbūt kādam no jums var noderēt šī pieredze. Mūsu cerība ir, ka daudzi atgriezīsies un slavēs Jēzu par izglābšanu no grēka un nāves.

Kā zinām, mūsu Glābējs apmierināja ne tikai cilvēku garīgās, bet arī fiziskās vajadzības. Viņa Gara mudināti, esam draudzē ieviesuši Labdarības sabatu. Tas izpaužas tā, ka katra mēneša pēdējā sabatā draudzes locekļi atnes pārtikas produktus priekš tiem, kas ir trūcīgi. Vēlamais produktu saraksts iepriekš tiek nodrukāts uz lapiņas. Kad lūdzam, Dievs uzrāda cilvēkus, kuriem tobrīd

vajadzētu palīdzēt. Tie ir 3-4 cilvēki mēnesī, vēlāk varbūt būs vairāk. Liels pārsteigums bija tas, ka draudzes locekļi ziedo tik bagātīgi, vairāk nekā domāts. Priecīgi ir saņēmēji, bet vēl priecīgāki devēji. Kaut Kungs mūsos uzturētu šo labdarības garu un kalpošanas prieku!

Ināra Daga, Saldus draudzes lūgšanas grupas vadītāja. "Nāciet, pielūgsim un zemosimies, locīsim ceļus tā Kunga, sava Radītāja, priekšā!" (Ps. 95:6). Šādu aicinājumu varam izlasīt Bībelē un arī uz Saldus draudzes ziņojumu stenda. Nāciet, neejiet garām, katrs ir aicināts nostāties svētību straumē! Kopīgajās lūgšanās pulcējamies katru dienu, pamatā draudzes locekļi, bet ir atnākuši arī cilvēki no pilsētas iedzīvotāju vidus. Priecājamies būt kopā ar Kungu un viens ar otru! Lūdzam, lasām. Kad pulciņš kuplāks, dziedam arī garīgas dziesmas. Stāstām piedzīvojumus, saņemam stiprinājumu, vienmēr blakus ir drauga plecs, kopības sajūta ar Dievu un vienam ar otru.

Mudīte un Dainis Kristbergi, Saldus draudzes locekļi. Ar dziļu pateicību slavējam mūsu Dievu par izrādīto žēlastību būt Viņa mīlestības lieciniekiem! Īpašs piedzīvojums bija iespēja piedalīties informatīvajā izstādē par Bībeles tēmu no Daniela grāmatas 2. nodaļas. "The Rock Project" ir mūsu brāļa, franču mākslinieka Lorāna Grizela ideja, kas atspoguļo Kristu un Viņa nākšanu kā noslēgumu šīs zemes impērijas pastāvēšanai. Tā kā izstādē, pateicoties Dieva vadībai, norisinājās Saldus Mākslas un mūzikas skolas telpās, tai bija plašs apmeklētāju loks – skolas audzēkņi, viņu vecāki, skolotāji, pilsētas iedzīvotāji. Bija jūtama interese no citu kristīgo draudžu locekļiem.

Aizvadītajā gadā esam kalpojuši gan tiem, kas Kunga žēlastībā dodas dusēt, gan tiem, kas ir vientuļi, kas trūkumā, kas atkarībā. Vienmēr iesaistāmies draudzkopības darbā. Šogad bija iespēja darba vietā cilvēkus aizsniegt ar grāmatām "Lielā cīņa" un "Dumpīgā planēta".

KONCERTS KRISTĪGĀS SKOLAS "CEĻŠ" ATBALSTAM

15. decembrī Rīgā, Baznīcas ielā 12A notika labdarības koncerts jaunās kristīgās skolas "Ceļš" atbalstam. Šī gada 1. septembrī tika dibināta kristīgā sākumskola. Tā ir iespēja bērniem iegūt izglītību kristīgā vidē un uz kristietības pamatprincipiem balstītā attieksmē, veidojot jauno cilvēku atbilstoši viņa spējām un talantiem. Šobrīd mācības notiek elektroniskā vidē, sazinoties ar skolotāju caur datoru, bet ir sapnis, ka skola varētu būt sava ēka un tajā uzņemtu arvien jaunus skolēnus. Skolā ļoti ir gaidīti bērni kā no kristiešu ģimenēm, tā

arī no tām nekristiešu ģimenēm, kuras vēlas bērnam dot iespēju iegūt izglītību mierīgā un tieši viņam pielāgotā vidē.

Koncertā piedalījās bērni no Valmieras, Saulkrastiem, Valkas un citām pilsētām. Bērni bija sagatavojuši skaistus un sirsnīgus priekšnesumus – gan dziesmas, gan dzejas. Varējām piedzīvot īpašu svētku noskaņojumu. Jaunajai skola tika saziēdota vairāk nekā tūkstoš eiro. Slava Dievam par to! Arī Tavas lūgšanas un atbalsts ir izšķirošs, lai skola varētu uzplaukt un nest augļus Mūžībai!

CREATION HEALTH

11. decembrī Rīgas 1. draudzē noslēdzās lekciju cikls *Creation Health*. Dievs ir brīnišķīgs! Piedzīvojām iepazīšanos ar daudziem jauniem cilvēkiem, kuri ir ceļā pie Dieva. Katru otrdienas vakaru divu mēnešu garumā kopīgi tikāties, lai uzzinātu ko jaunu par savu garīgo un fizisko veselību. Programmā bija siltas vakariņas, dziesmas, lekcija, viktorīna un diskusijas. *Creation Health* izstrādājuši Amerikas Savienoto Valstu ārsti kā rehabilitācijas programmu. Šo nedēļu laikā tika aplūkoti temati: izvēle, atpūta, uzturs, vide, attiecības, aktivitātes, uzticība un dzīves perspektīva. Kopā uzņemām ap simts viesu. Noslēguma reizē tika izdalītas anketas, kurās varēja izvēlēties turpināt ceļu un nākt uz cita veida semināriem. Piecdesmit seši cilvēki atzīmēja, ka vēlas nākt uz personīgās izaugsmes lekcijām, septiņpadsmit interesentu vēlas vairāk izzināt

Bībeles pamatus un piecpadsmit cilvēki norādīja, ka vēlas iegūt vairāk informācijas par to, kas ir septītās dienas adventisti.

Debesis bija tuvu klāt, dalībnieki neslēpa savu prieku un atzina, ka nevar sagaidīt nākamās pasākumus. Slava Dievam par to!

DIVU MAZO MĀSIŅU TIKŠANĀS

1. decembrī DIEVS pašķīra iespēju mūsu "kuplajai" Salaspils grupīnai 4 cilvēku sastāvā apciemot Naukšēnu draudzi. Ikviens no mums tur bija pirmo reizi, bet cik šāda divu mazo draudzīšu tikšanās bija mīla un sirsnīga! Pateicība DEBESU TĒVAM, ka izdevās uz dievkalpojumu paņēmt līdzī arī Hariju Vanagu, kas nu jau labu laiku uzturas Lodes pansionātā aiz Rūjienas un ilgi nebija ticis uz dievkalpojumu. Cik Harija sirds bija priekpilna un pateicīga par iespēju būt draudzē! DIEVA mīlestība, kas plūst caur brāļu un māsu rūpēm un gādību, ir neaizmirstama. Ticam, ka ikvienam no mums šī tikšanās bija nozīmīga. Paldies brālim Armīnam par informāciju, kur mazā draudzītē pulcējas! Paldies mātai Sandrai par vadīto sabatskolu ar interesantām diskusijām! Paldies Valdim Zilgalvim par vērtīgo svētrunu, kas lika dziļāk padomāt, cik daudz DIEVS ir izdarījis un vēl dara, lai Savus bērnus drīz vestu istajās Mājās! Prieks bija satikt ikvienu no Naukšēnu draudzes pulciņa! Lai DIEVS jo bagātīgi svētī arī Jūsu kalpošanu tuvākā un tālākā apkārtnē!

GAIDĀMIE NOTIKUMI:

No 9. līdz 19. janvārim - 10 Lūgšanu dienas!

Pievienojies Vispasaules Septītās dienas adventistu draudzes lūgšanu iniciatīvai un šajā gadā piedzīvo svētības, lūdzot un pārdomājot tematu "Dziļāka pieredze"

Materiāls latviešu valodā pieejams: <http://www.adventisti.lv>

13. un 27. janvārī 16:00 atbalsta grupa "Brīvais klēpis" Rīgā, Baznīcas ielā 12a

3. februārī 11.00 – 14.00 Rīgā, Baznīcas ielā 12a, Korintas zālē 1. draudzes Sabatskolas nodaļas rīkotais seminārs "Atklāsmes grāmata". Runās Laimonis Tomsons un Andris Pešelis. Paredzēti sadraudzības brīži. Laipni aicināti visi interesenti!

Sagatavoja Edija Subatoviča

Savas cīņas UZTICI DIEVAM

Pāvels Goija - SDA
sludinātājs, žurnāla
Ministry galvenais
redaktors

2. DAĻA

(Svētrunas sākums lasāms decembra
numurā.)

PIEVĒRSIET SAVUS SKATUS JĒZUM.

Pārtrauciet cīnīties, pārtrauciet
savus skatus koncentrēt uz
problēmām!

Sātans ir pārlaimīgs, ja jūs
raugāties vienīgi uz savām
problēmām un grūtībām. Šādi viņš
var atņemt jums drosmi. Dievs,
savukārt, vēlas pievērst jūsu skatu
ne Jērikas mūriem, ne milžiem, ne
grūtībām vai jūsu cīņām, bet Jēzum.
Tas ir tas, ko kristieši dara! Mēs
neesam aicināti cīnīties.

Kaut kāda iemesla dēļ mēs
atkal un atkal esam norūpējušies
par savu problēmu atrisināšanu.
Ābrahāms mēģināja palīdzēt Dievam,
lai tiktu pie bērna. Bet Dievam
nav nepieciešama jūsu palīdzība,
lai tiktu pie bērna. Dievs runā, un
tas notiek. Viņš to dara visistākajā
brīdī un vislabākajā veidā. Jums nav
jāpalīdz. Dievs pats var visu izdarīt.
Dievam nav nepieciešama jūsu
palīdzība. Nezkādēļ mēs pastāvīgi
to aizmirstam. Ko mēs darām?
Mēs domājam, ka esam aicināti
cīnīties ar savām problēmām. Bet
mēs neesam aicināti to darīt. CĪŅA
PIEDER TAM KUNGAM! Jāsaprot,
ka Dievs ir ar jums. Jūs sakāt: "Vai
Tu Kungs esi ar mani, vai arī esi ar
manu ienaidnieku?" Kāpēc mēs to
jautājam? Viņš deva Jēzu pie krusta,
Viņš ir ar jums! Sātans ir mūsu
reālais ienaidnieks. Un tad mēs it kā

jautājam: "Dievs, vai Tu esi ar mani
vai ar manu ienaidnieku sātanu?" Kā
Dievs var būt ar sātanu?! Protams, ka
Dievs ir ar jums. Vai arī vaicājam tā:
"Dievs, vai Tu esi ar mani vai ar manu
tuvāko?" Tādā veidā Dievs nav ne ar
vienu. O, Dievs, vai Tu esi demokrāts
vai republikānis? Mēs vienmēr
mēģinām sadalīt. Bet Dieva atbilde ir:
mīliet viens otru, kā Es un Tēvs mīlam
viens otru! Dievs jūs neaicināja, lai
atbalstītu jūsu idejas, Dievs jūs aicina
MĪLĒT VIENAM OTRU! Ir viegli mīlēt
tos, kas jums piekrīt, bet mīliet tos,
kuriem jūs nepiekrītat! Tad jūs būsi
kā Jēzus. Ir tik daudz dalīšanas un
nošķiršanas. Ja esam kristieši, kāpēc
tad nerīkojamies kā Kristus? Dievs
jūs nav aicinājis, lai upurētu citus
priekš jums, Dievs jūs aicināja, lai jūs
upurētu sevi priekš citiem.

Vai jūs lūdzat par citiem tikpat
daudz, kā lūdzat sev un par sevi? Vai
tērējat citiem tikpat daudz, cik tērējat
sevi? Dievs taču ir teicis: Mīliet citus
tā, kā mīlat sevi pašus. Mēs sakām:
"O, es mīlu Jēzu!" Nē, mēs nemīlam
vis! Jo, ja mēs mīlētu Jēzu, tad mīlētu
arī Viņa bērnus. Kā varat mīlēt Dievu,
kuru neredzat? Ir viegli teikt: "Es mīlu
Dievu!" Taču tie ir tukši vārdi. Tad
taisnojaties: "Jā, bet mēs taču ejam

uz draudzi." Farizeji daudz cītīgāk
apmeklēja draudzi. Mīliet savus
ienaidniekus ar līdzjūtību, mīliet
viņus ar neprātīgu mīlestību! Sakiet:
"Kungs, Tu vari pazaudēt mani,
bet es lūdzu, izglāb viņus!" Tā jūs
lidzināsities Jēzum.

Mēs sākam raizēties, jo esam
koncentrējušies uz sevi, un tad mums
šķiet, ka Dievs ir mūsu ienaidnieks.
Mēs domājam, ka Dievam jābūt mūsu
pusē, taču mums nav jālūdz, lai Dievs
ir mūsu pusē. Mums jālūdz, lai mēs
varētu būt Dieva pusē. Būtībā Dievs
saka, lai beidzam cīnīties paši. Mums
nav jāgādā, kā uzvarēsim. Tas nav
mūsu uzdevums – raizēties, kā tiksīm
glābt. Mēs tiksīm glābti, paliekot
nožēlā, mierā un skaidrībā; ne
cīnoties, bet lūdzot. Mēs tiksīm glābti,
mīlot citus. "Ļaujiet Man izcīnīt jūsu
kauju, ļaujiet Man izcīnīt jūsu krīzi,
ļaujiet Man jūs glābt! Es esmu spējīgs
pabeigt to, ko esmu iesācis jūsu dzīvē;
Es jūs mīlu un izglābšu ne tikai zagli
pie krusta, bet ikvienu no jums. Taču
jums jāsaprot – arī jums ir jābūt Mani
un jums ir jābūt savs tuvākais. TĀ IR
KRISTIETĪBA. Tās nav lietas, kuras
darām, bet gan pieaugšana Kristus
lidzībā.

“DIEVS JŪS NAV AICINĀJIS, LAI
UPURĒTU CITUS PRIEKŠ JUMS,
DIEVS JŪS AICINĀJA, LAI JŪS
UPURĒTU SEVI PRIEKŠ CITIEM.

“MUMS NAV JĀLŪDZ, LAI DIEVS IR MŪSU PUSĒ. MUMS JĀLŪDZ, LAI MĒS VARĒTU BŪT DIEVA PUSĒ.

ATGRIEZĪSIMIES PIE JOZUAS.

Mēs palikām pie tā, ka Dievs dod viņam vienkāršu atbildi: NOVELCIET SAVAS KURPES.

Pēc savas tradīcijas ebreji, nākot Dieva priekšā Svētnīcā, novilkā apavus. Cilvēki, kuriem bija kurpes, bija brīvi; cilvēki, kuriem nebija apavu, bija vergi. Kad viņi novilkā kurpes Dieva priekšā, viņi būtībā atzina: “Tu esi meistars, Tu esi Kungs, mēs esam kalpi. Saki, kas mums jādara, un mēs darīsim.”

Nereti mēs esam tie, kas Dievam saka, kas Viņam jādara. Tas ir aplami. Pārtrauciet tā darīt! Lai Dievs saka, kas jādara jums. Pārtrauciet pieprasīt, lai Dievs kalpo jums. Ir laiks saprast – Viņš mūs ir aicinājis, lai mēs kalpotu Viņam. Beidziet uzskatīt, ka Dievam ir vieta jūsu armijā. Dievam ir vieta priekš jums Viņa armijā. Pārtrauciet lūgt, lai Dievs nostājas jūsu pusē. Jums jānostājas Viņa pusē!

Bieži domājam, ka paši esam noteicēji, taču mums jāiemācās, ka visupirms ir Dievs. Ne mūsu pārbaudījumi, ne mūsu veselība, ne mūsu glābšana, bet Dievs ir pirmajā vietā, tikai pēc tam nāk pielūgums, tad kalpošana un tā uz priekšu! Cīņas pieder Tam Kungam! Mēs neesam aicināti izcīnīt kaujas, bet mīlēt un kalpot. Tas ir tas, ko kristieši dara. Mēs esam aicināti pazīt Dievu un uzticēties Viņam. Taču tam nepieciešama ticība, jo ir teikts: tiem, kas gaida uz To Kungu, tiks atjaunoti spēki. Jums nav jāiet cīnīties. Lūdziet Dievu un gaidiet, kamēr Viņš izdara Savu darbu.

Mums pietrūkst pacietības gaidīt. Ja Dievs to nedara šodien, tad es darīšu pats. Ļaudis, kas pavada laiku lūgšanās un pazīst Dievu, gaida uz Dieva darbu. Viņi nejūt vajadzību skriet Dievam pa priekšu un darīt Viņa vietā. Nemeklējiet Dieva svētības jūsu plānam, meklējiet Dieva plānu! Ne jūsu spējas un iemaņas būs tās, kas nodrošinās uzvaru. Mums vairāk

jāuzticas Dievam. Viņš ilgojas, lai mēs ticībā ilgotos Viņu sastapt. Dievs ilgojas, lai mēs sagaidītu lielas lietas no Viņa.

Atgriezīsimies pie Jozuas. Dievs viņam sacīja: “Redzi, Es esmu nodevis Jēriku, tās ķēniņu un tās varonīgos karavīrus tavā rokā.” Tas ir teikts pagātnes laikā, pirms vēl tas ir noticis. Dievs zina nākotni, rītdiena Viņam ir kā šodiena. 1000 gadi nākotnē Viņam ir kā šodiena, Viņš redz visu lielo attēlu, mēs neredzam. Dievs sacīja: “Pārtrauciet paši meklēt risinājumus, jo jūs neredzat visu attēlu kopā. Es redzu jūsu uzvaru, Es redzu jūs jau Debesīs, Es redzu jūs no otras puses! Pārtrauciet meklēt risinājumus, pārtrauciet rīkoties pēc saviem plāniem, jūs esat uzvarētāji! Ja jūs turpināsiet skatīties uz Jēriku, jūs nonāksiet depresijā! Sātans tieši to vēlas. Bet Es vēlos, lai jūs savus skatus turētu pievērstus Man. Es Esmu jums pateicis, kas un kā jādara, jums nav jāizdomā savi risinājumi. Jums nav jālūdz Mana svētība jūsu plānam, bet jārikojas saskaņā ar Manu stratēģiju.” Viņš sacīja Jozuam: “Apejiet Jērikai apkārt vienreiz dienā, un tā dariet sešas dienas.” Neko citu nedariet, nesarunājieties, neņemiet līdzi zobenus, vienkārši ejiet. Kas notiks ar mūriem, ja vienkārši iešu tiem apkārt? Tas ir muļķīgi, traki. Un septītajā dienā ir jāiet septiņas reizes apkārt? Mums ir ieradums apšaubīt Dieva vārdus un nerīkoties pēc tiem. Bet tad mēs tomēr paklausām. Otrā dienā izdarām to atkal. Un trešajā dienā mums tas jau ir kļuvis par ieradumu. Pēc sešām dienām mēs sakām: “O! Es sapratu, es to iemācījos!” Un tā mēs turpinām darīt to, ko Dievs ir teicis, pieņemot – ja tas bija labi vakar, tas būs īstais veids arī rīt. Un tā mēs kļūstam par farizejiem – darot to, ko esam sapratuši, atkal un atkal. Mums šķiet, ka mūsu pieredze, tas, ko darījām pirms desmit gadiem, būs noderīga

arī rīt. Nē, ļaudis, Dievam ir jauna stratēģija rītdienai. Vakardienas stratēģija rītdienai neder. Dievs vēlas, lai mēs redzētu Viņa plānu katru dienu. Neizmantojiet vakardienas plānu šodien un rīt. Dievs vēlas, lai jūs lūdzat un gaidāt katru dienu, Viņam ir jauns plāns priekš jums katrai dienai. Tie, kas iemācās gaidīt jaunu plānu katru dienu, piedzīvos uzvaru.

Dievs sacīja: “Septītajā dienā ejiet apkārt ap pilsētu septiņas reizes.” Kāda tam jēga? Vienkārši ejiet, vienkārši paklausiet, vienkārši dariet. Nesāciet argumentēt un spriest, ka nevarat Dievu saprast. Jūs neesat Dievs, tā jūs Dievu nesapratīsiet. “Kungs, bet tas ir bīstami – septiņas reizes iet apkārt šiem mūriem!” Un septītajā reizē priesteri lai pūš taures. Ko tik bieziem mūriem var nodarīt tauru pūšana? Jums šajā cīņā nav jācīnās ar savu gudrību, bet – pielūdzot, paklausot un uzticoties Dievam. Jums ir jānes Derības šķirsts pa priekšu un jāpūš šofari. Tā bija lūgšana pēc Dieva klātbūtnes. Kad viņi gāja un pūta šīs āza ragu taures, Jērikas mūri sabruka. Tā nebija viņu gudrība vai metodes, kas to paveica, bet gan Dieva klātbūtne. Dievs jums dot stratēģiju, plānu, bet jums ir jānovelk savas kurpes, jo Dieva klātbūtne ir svēta zeme. Katra cīņa ir svēta zeme, katra krīze, kurai ejam cauri, katras grūtības, ar ko sastopamies, ir svēta vieta. Svēta vieta nav baznīca, kuru apmeklējam reizi nedēļā. Pielūgums nenotiek vienu reizi nedēļā baznīcā. Dievs sacīja: “Es vēlos, lai jūs katrā krīzē saskatītu svētu vietu, Es vēlos, lai šajā krīzē jūs saskatītu Mani. Es vēlos, lai redzat, ka patiesībā tā nav krīze, bet gan iespēja, kuru Es iedevu, lai jūs sastaptu Mani, piedzīvotu Mani, uzticētos Man un pieaugtu.” Dievs izmanto to, ko jūs uzskatāt par problēmu un ienaidnieku, jūsu labā.

Tas, ko jūs uzskatāt kā vērstu pret sevi, būs jums par labu, tā nav krīze, tas ir Dievs! Jūs taču nepieaugat vienā dienā, klausoties svētrunu. Vislabākā pieaugšana notiek, kad jūs atrodaties slimnīcā, kad zaudējat darbu; vislabākā pieaugšana notiek ikdienas problēmu situācijās, tas ir veids, kā jūs iemācāties uzticēties Dievam. Jūs neesat aicināts būt taisns, jūs neesat aicināts aizstāvēties, bet ziedot

“NEIZMANTOJĒT VAKARDIENAS PLĀNU. DIEVS VĒLAS, LAI JŪS LŪDZAT UN GAIDĀT KATRU DIENU, VIŅAM IR JAUNS PLĀNS PRIEKŠ JUMS KATRAI DIENAI.

sevi un pienest upuri. Pārtrauciet izmantot Dievu, lai reklamētu savus plānus, lai rīkotos pēc saviem plāniem. Jums jāreklamē tas, ko Dievs ir darījis, un jāpalīdz piepildīt Viņa plāns; jums nav jācenšas iegūt Dieva atbalsts saviem plāniem, bet jācenšas atbalstīt Dieva plāni. Jautājums nav par to, lai Dievs jūs atbrīvotu no krīzes, jautājums ir par to, kā es varu palīdzēt Dieva darbam. Jūsu darbs ir kalpot Dievam, mīlēt Dievu, mīlēt savu tuvāko, pielūgt un pienest upurus, bet Viņa uzdevums ir aizsargāt jūs. Dievs sacīja: “Ja jūs atļaujat Man būt jūsu Dievam, ja jūs Mani pielūdzat, Man uzticaties, Es jums došu šo zemi, mājas, ko jūs neesat cēlušī, dārzus, ko jūs neesat stādījuši, Es jums došu uzvaru pār karaspēkiem, kas ir spēcīgāki par jums, ielikšu Savus likumus jūsu sirdī un jūsu prātā. Jā, jūs nevarat paklausīt Maniem likumiem, bet Es jums došu jaunu sirdi, Es darīšu visu, jums nav jāizcīna šī cīņa, tā pieder Man.”

Ja jūs nododat sevi Dievam, kalpojat Viņam un darāt Viņa darbu, jums nav jāraizējas par rītdienu. Viņš, kura kalps jūs esat, zina beigas jau no paša sākuma. Viņš jau zina visus rītdienas notikumus, Viņam ir spēks tos piepildīt. Klausieties uzmanīgi! Mēs nelūdzam pareizi, ja meklējam svētības sev. Kad Kristus raksturs tiks izveidots Viņa bērnos, tad Jēzus nāks. Tas ir īstais veids, kā veikt evaņģelizāciju. Kad jūs mīlēsiet cilvēkus no visas sirds un Dievam lūgsiet dedzību viņus mīlēt, kad jūs cilvēkus mīlēsiet, viņi to redzēs. Tas ir vislabākais evaņģelizācijas veids. Kad veiksi evaņģelizāciju, cilvēki nenāks uz draudzi tāpēc, ka esat gudrāki un labāki nekā citi, nē, jo mēs tādi neesam. Cilvēki nāks uz draudzi tāpēc, ka viņi redzēs mūsos Jēzu.

Kad mēs ņemam visu savās rokās un darām visu ar savu gudrību, mēs

uzņemamies rūpes, kuras Dievs mums nekad nav uzlicis, jo tas ir Viņa darbs. Mēs uzņemamies atbildību, kura pieder Dievam, un ieliekam sevi Viņa vietā. Mēs paši sevi padarām par dieviem, tā parādot, ka nezticamies Viņam, bet uzticamies paši sev. Vai jūs to aptverat? Ikdienas izaicinājumi nav krīze, bet gan iespēja, svētnīca, iespēja pielūgt Dievu, piedzīvot Viņu un mācīties ticību, uzticību, atkarību no Dieva. Sātans cenšas jūsu skatu pievērst Jērikai tā vietā, lai jūs savu skatu fokusētu uz Dievu. Cīņa, kura jums būs jāizcīna rītdien, pieprasa sastapšanos ar Dievu šodien. No tā, kādas būs mūsu attiecības šodien, būs atkarīga mūsu uzvara rītdien. Jūs nekad neredzēsiet, kā mūri sabrūk, ja jūs neielaidīsiet Jēzu savā sirdī. Dievs deva Savu Dēlu, lai jūs glābtu. Kā jūs varat šaubīties, vai Viņš ir ar jums? Mūri sabruks, Jērika vairs nekad netiks atjaunota, ar šo krīzi jūs nekad vairs nesastapsities. Pat, ja kalni pārceltos, Mana mīlestība uz jums nekad nebeigsies.

UN TAD – UZVARAS SAUCIENS.

Ja jūs paskatītos Izraēla tautas vēsturē, jūs pamanītu, ka pēc uzvaras viņi vienmēr kliedz. Tas ir viegli – kliegt pēc izcīnītas uzvaras. Bet Dievs vēlas, lai jūs Viņam uzticaties tik ļoti, ka kliedzat par uzvaru pirms tās. TĀ IR KRISTIETĪBA. Dievs sacīja –

ejiet karā un nolieciet kori armijas priekšgalā. Un Jozua tā izdarīja – viņš nolika kori priekšpusē un sacīja, ka Dievs ir devis uzvaru. Slavējiet Dievu! Kristieši sajūsminās par uzvaru, kad tā vēl nav piedzīvota, jo viņi pazīst Dievu. Es pazīstu savu Glābēju, es zinu, ka redzēšu Viņu, un mani neuztrauc – dzīvošu vai miršu, jo es pazīstu Viņu. Būtībā Dievs vēlas, lai jūs, pamatojoties uz sadraudzību ar Viņu un ticību Viņam, ticat, vēl pirms atrisinājums ir nācis. Nerunājiet par grūtībām, nerunājiet negatīvi, nelūdziet tukšas lūgšanas, bet ticībā slavējiet Dievu! Runājiet par ticību, dziediet ticībā, slavējiet ticībā, priecājieties ticībā, tas ir tas, ko kristieši dara! Tas pagodina Dievu, tas dod Dievam iespēju; vienīgi ticībā mēs tiekam pasargāti. Tā ir ticība, bez ticības nav iespējams saņemt jebkādu Dieva svētību. “Tad es tomēr gribu gaviļēt savam Kungam un likt izpausties savam priekam par savu Glābēju, savu Dievu!” (Hab. 3:18) Es priecāšos, es uzticēšos, es nebaidīšos, jo Dievs ir mans stiprums un mana glābšana (Jes. 12:2). Skatieties uz Viņu, runājiet par Viņu, slavējiet Viņu, iepazīstiet Viņu, uzticieties Viņam, gaviļējiet par uzvaru, trenējiet ticību! Tas pagodinās Dievu, un jūs kļūsiat kā Kristus.

Tēvs, lūdzu, palīdzi mums, sākot no šodienas, mācīties koncentrēties uz Tevi, visās lietās uzticēties Tev, ieraudzīt Tavu klātbūtni, paklausīt Tev, vienalga, lai ko Tu teiktu mums darīt. Palīdzi mums kļūt kā Jēzum, palīdzi iedegties par Tevi, iedegties par cilvēkiem un kalpot Tev. Tēvs, lūdzu, audzini mūs katru dienu saskaņā ar Tavu žēlastību, gudrību un plānu! Mēs lūdzam Jēzus varenajā vārdā, un paldies, Kungs, par atbildi. Mēs mīlam un slavējam Tevi. Āmen!

“DIEVS VĒLAS, LAI JŪS, PAMATOJOTIES UZ SADRAUDZĪBU AR VIŅU UN TICĪBU VIŅAM, TICAT, VĒL PIRMS ATRISINĀJUMS IR NĀCIS.

Nesen veiktajā draudzes locekļu aptaujā, kur bija jāatbild ar “piekrītu/nepiekrītu”, mani samulsināja šāds apgalvojums: “Sekošana veselības vēstij nodrošina manu glābšanu”. Vai tiešām? Nē. Glābšanu iegūstam vienīgi, pieņemot Jēzu, Viņa taisnību un Viņa nāvi pie krusta mūsu vietā: “Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana. Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos” (Ef. 2:8-9). Pateicība par glābšanu sevī iekļauj dažādas darbības, tajā skaitā – veselības ieradumus un izvēles. Savu glābšanu neiegūstam caur vingrošanu, atpūtu vai ēšanu. Glābšana ir dāvana!

Ievērojams skaits draudzes locekļu, kuri piedalījās iepriekš minētajā aptaujā, ir atbildējuši apstiprinoši: jā, sekošana veselības vēstij nodrošina glābšanu. Ir ārkārtīgi svarīgi, lai mums būtu skaidrība šajā jautājumā!

Gan draudzes, gan individuālajā līmenī esam svētīti ar brīnišķīgu, visaptverošu, pasargājošu, saglabājošu un dažkārt pat dziedinošu, ar žēlastību pildītu veselības vēsti. Pēc tam, kad 1863. gada jūnijā Elena Vaita (Otsego pilsētiņā, Mičiganas štatā, ASV) bija saņēmusi vīziju, viņa sacīja, ka veselības vēsts mums ir dāvāta, jo mūsu darbs vēl nav pabeigts. Citiem vārdiem – mēs esam glābti, lai kalpotu, nevis topam veseli, lai tiktu glābti! Ielūkosimies, ko saka Elenas Vaitas raksti, skaidrojot veselīga dzīvesveida nozīmi.

- Veselības vēsts ir vispusīga un skar visus mūsu būtnes aspektus – fiziskos, mentālos, garīgos, sociālos un emocionālos.

“Mācot veselības principus, atcerieties reformas lielo mērķi – pilnīgi nodrošināt fizisko, prāta un dvēseles attīstību. Rādiet, ka Dieva radītie dabas likumi domāti mūsu labumam, ka paklausība tiem veicina laimi šajā dzīvē un palīdz sagatavoties nākamajai.” (E. Vaita “Lielā Ārsta pēdās” [146]).

- Izmantojot plašo veselības kalpošanu, mēs spējam izglītēt par veselības jautājumiem, praktiskā veidā atbildēt uz cilvēku vajadzībām un parādīt Dieva mīlestību.

Vai tiksīm glābti caur veselību?

SKAIDRĪBA PAR VESELĪBAS VĒSTS LOMU

“Veselības vēsts ir vispusīga un skar visus mūsu būtnes aspektus – fiziskos, mentālos, garīgos, sociālos un emocionālos.

“Kā draudzei mums ir dota kalpošana darīt zināmus veselības reformas principus. Dažiem šķiet, ka jautājumi par ēšanas ieradumiem nav tik svarīgi, lai tos iekļautu evaņģelizācijas darbā. Tomēr tā ir liela kļūda. Dieva Vārds māca: “Tāpēc, vai ēdat vai dzerat, visu to dariet Dievam par godu” (1Kor. 10:31). Jautājumam par atturību un visam, kas ar to ir saistīts, ir svarīga vieta glābšanas darbā.” (E. Vaita “Padomi par veselību” [443]).

“Ikdienas dzīvē rūpīgi veiktās izvēles veselības jautājumos un atturība var uzlabot mūsu komunikāciju ar Dievu un attiecības ar Viņu.

- Ikdienas dzīvē rūpīgi veiktās izvēles veselības jautājumos un atturība var uzlabot mūsu komunikāciju ar Dievu un attiecības ar Viņu.

“Smadzeņu nervi, kas saistīti ar visu organismu, ir vienīgais starpnieks, ar kura palīdzību Debesis var sazināties ar cilvēku un ietekmēt viņa visapslēptākās dzīvības norises. Viss, kas traucē impulsu izplatīšanos nervu sistēmā, samazina dzīvības spēkus un tādējādi notrulina prāta uztveres spējas.” (E. Vaita “Bērna vadonis” [447]).

Labā vēsts – glābti Viņa žēlastībā, mēs varam liecināt par veselību un kalpot apkārtējiem!

Pīters Landless (Peter Landless), Zeno Šarlmaršels (Zeno L. Charles-Marcel), Adventist World 2018.g. oktobris, 27. lpp., sagatavoja Andris Pešelis

ATSTĀJOT IESPAIDU

No 1. līdz 2. decembrim Salacgrīvā norisinājās **IMPACT nedēļas nogale “Atstāj iespaidu!”**, kurā pulcējās vairāk nekā 20 jaunieši no dažādām Latvijas pilsētām, lai kopā tuvotos Dievam un liecinātu par Viņu pilsētā. Šis bija notikums, kurā piedzīvojām varenu Svētā Gara vadību, eņģeļu klātbūtni un lielo prieku, kas rodas, stāstot citiem par mūsu brīnišķīgo Tēvu Debesīs. Piedāvājam jums vairāku jauniešu liecības par šo notikumu.

Alberts Trucis, IMPACT Latvija komanda.

Abās dienās vakara un rīta uzrunās jaunieši dalījās pārdomās par praktisko kristietību, kādu piedzīvojuši savā dzīvē. Neatvairāms bija aicinājums vēl nopietnāk nodoties Bībeles pētīšanai, kas tik spēcīgi izmaina ikdienas dzīvi. Pēc sestdienas vakara iedvesmojošā liecību laika bijām droši, ka Dievs īpašā veidā šodien piepilda Savus apsolījumus un ir gatavs darīt brīnumu lietas mūsu katra dzīvē. Programmā piedalījās arī vietējā draudze un tās Ceļa meklētāji. Bijām labi sadraudzējušies. Svētdienā, tā sauktajā pirmajā adventē, devāmies ielās intervēt cilvēkus par adventes laika patieso nozīmi – ko tas maina mūsu dzīvē. Vieni jaunieši, pārnākot no evaņģelizācijas, gribēja lēkāt aiz lielā prieka, kas rodas, kad redzi Dievu darbojamies cilvēku dzīvē, kamēr citi nolēma ko šādu izmēģināt arī savā vietējā pilsētā. Ikviens tika pamudināts meklēt vēl lielāku Dieva tuvumu savā dzīvē, lai Viņš tajā varētu atklāties. Slava Dievam un paldies draudzei par atsaucīgo sadarbību. Redzam, ka Dievs ir ko īpašu iecerējis veikt šajā pilsētā!

Madara Pešele.

Šīs divas dienas *Impact* nedēļas nogalē bija vienkārši brīnišķīgas! Ir kaut kas tik ļoti īpašs – būt visiem kopā un klausīties Dieva vārdā. Cik daudz Dievs mums var dot, ja vien atveram sirdi un atļaujam Viņam to piepildīt ar Savu mīlestību! Šajās dienās varēja dzirdēt stiprinošas uzrunas, kuras lika aizdomāties, kāda ir mūsu misija un uzdevums un – vai atļaujam Dievam caur mums darboties. To varējām arī piedzīvot, dodoties evaņģelizācijā. Protams, ka jau tas dzīvē ir, daži cilvēki nebija atsaucīgi, toties citi ar prieku un interesi klausījās vēstī, kuru Dievs caur mums runāja. Ticu, ka ikkatra sirds tika uzrunāta! Tiešām, šis bija ļoti svētīgs laiks kopā, lūdzot un slavējot Dievu par Viņa varenajiem darbiem, kurus mēs piedzīvojam!

Liene Žigure.

Impact nedēļas nogale Salacgrīvā bija kā maza oāze, kurā gūt stiprinājumu un spēku turpināt ikdienas gaitas vienā no saspringtākajiem posmiem mācību gadā, “bet ne vien par to: mēs teicam sevi laimīgus” arī par svētībām, kuras Dievs sniedza gan mums, gan arī cilvēkiem, kurus satikām un uzrunājām. Aizvadītās divas dienas

mums visiem sniedza mazu, bet brīnišķīgu ieskatu tajā, kas sagaida Salacgrīvu vasarā, un lika nojaust, cik svētīga būs nometne šajā pēc dzīvības ūdens slāpstošajā pilsētā.

Amanda Marija Sprōge.

Impact rīkotos pasākumos vienmēr jūtu īpašu atmosfēru. Jutos kā ģimenē. Arī šī reize nebija izņēmums. Braucot uz Salacgrīvu, biju nolēmusi, ka palikšu tikai uz dievkalpojumu, jo nejutos pārāk labi. Bet pēc dievkalpojuma sapratu, ka gribu palikt ilgāk. Pēc tam bija plānota sabata pastaiga. Es, protams, nebiju paņēmusi siltākas drēbes. Bet lielā *Impact* ģimenē par mani parūpējās, sagādājot gan bikses, gan siltāku džemperu. Pēc tam, aizejot uz jauniešu centru, es pavisam vairs negribēju doties prom, gribēju palikt arī uz otro dienu. Pa nakti diemžēl palikt nevarēju, bet tas mani neatturēja. Nākamajā rītā 6:00 kāpu vilcienā, lai dotos atpakaļ pie savas “ģimenes”. Un tas bija tā vērts! Ne brīdi nenožēloju laiku, kuru pavadīju Salacgrīvā. Dievs tur paveica brīnumus. Gribu iedrošināt katru, kuram ir iespēja šovasar būt *Impact* Salacgrīvā, – brauciet, tas būs tā vērts!

Sagatavoja Oskars Imaks

DIEVA ŽĒLASTĪBA MANĀ DZĪVĒ

*Divos īpašos piedzīvojumos ar Dievu dalās Iveta Lapteva no
Jēkabpils SDA draudzes.*

*Viņa saka: “Pateicība Dievam, ka varam būt instrumenti Viņa
rokās! .. Mīlēsim savus tuviniekus arī tad, kad tumsa pārklāj
mūsu attiecības! Ticēsim, jo Dievs mīl ikvienu un var izglābt katru
pazudušu dvēseli.”*

Mani sauc Iveta. Esmu Jēkabpils SDA draudzes locekle. Draudzē kalpoju ar dziesmām, kā arī kopā ar brāli Kristū – Jāni – divas reizes mēnesī apmeklējam Jēkabpils cietumu. Tas ir viens no maniem talantiem. Esmu par to laimīga un pateicīga Dievam. “Jo ikvienam, kam ir, tiks dots, un tam būs pārpilnība.” (Mat. 25,29.)

Ikdienā strādāju par aprūpētāju. Dievam lūdzu, lai man dod tādus cilvēkus, kurus es no sirds varētu aprūpēt un kuriem varu teikt par Viņa glābjošo vēsti. Tādi man arī tiek doti. Vēlos padalīties ar jums, mīļie, cik Dievs ir labs un kā Viņš mūs lieto Savā misijā.

Kāda cita pieredzējusi aprūpētāja palūdza man viņu aizvietot, jo tajā reizē pati nevarēja tikt. Tā iepazīnos ar deviņdesmitgadīgu, uz gultas guļošu sievieti. Sākumā viņa baidījās, kāda es būšu. Pamazām viena otru iemilējām. Viņu ne tikai aprūpēju, bet arī darba beigās pielūdzu un nodziedāju kādu garīgu dziesmu. Taču aprūpētājai, kuras vietā kādu laiku gāju pie slimās sievietes, nepatika, ka mums ir tik labas, siltas attiecības. Viņa pati bija formāli ticīga, patika arī iedzert, tāpēc bieži neizgāja darbā.

Kādu reizi slimajai tantītei bija smagi pārdzīvojumi par dēlu, viņa bija ļoti satraukta. Līdz ar to pacēlās asinsspiediens, viņa kļuva ļoti vārga, tuvinieki domāja, ka laikam aizies. Gadījās, ka biju pie viņas tajā grūtajā laikā, pielūdzu ticībā. Nolikām visu Dieva žēlīgajās rokās. Kādu laiku ar šo sievieti nesatikos, bet tad kādā pasākumā satiku attālu viņas radnieci. Radniece pastāstīja, cik

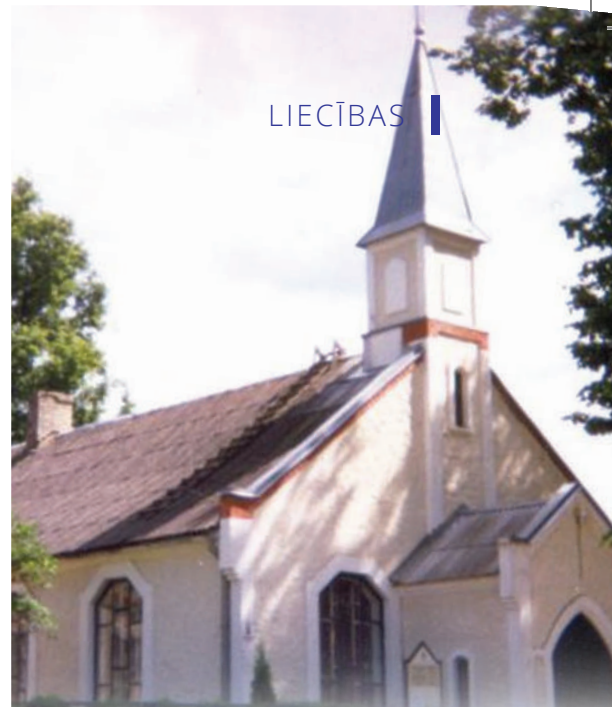
pateicīgi bija tantītes tuvinieki – tajā pašā aizlūgšanu dienā veselība uzlabojās. Tas patiesi bija brīnums un liela Dieva žēlastība. Pateicība Dievam, ka varam būt instrumenti Viņa rokās!

Ir arī kāds ļoti personisks piedzīvojums. Dievs tik brīnišķi mani iepriecināja pēc daudziem gadiem! Jau no bērnības manas un brāļa savstarpējās attiecības bija vēsas (viņš ir mans pusbrālis no cita tēta). Patēvs bieži dzēra, mājās bija skandāli. Mamma un mēs daudz cietām no fiziskas un emocionālas vardarbības. Kad man palika 16 gadi, aizgāju mācīties uz Rīgu. Brālis palika

“Lūdziet, tad jums taps dots;
meklējiet, tad jūs atradīsiet;
klauzīniet, tad jums taps
atvērts.” (Mat. 7:7)

ģimenē, jo bija 10 gadus jaunāks. Viņa sirds nocietinājās. Brālim ar mammu bija labāks kontakts nekā man. Jau toreiz, neesot ticībā, kaut kas manī bija tāds, kas pasaulei nepatika. Mani vecāki bija neticīgi. Kad nācu pie Dieva atziņas, brālis vēl vairāk no manis atsvešinājās. Arī ar mammu maz varēju runāt par garīgām lietām. Protams, tas sāpēja. Visu noliku Dieva rokās. Brālis aizbrauca uz Angliju. Sākumā viņš mammu apciemoja, pēc tam daudzus gadus – nekādu ziņu. Mamma brālim uzdāvināja mūsu māju un zemi. Gāja laiks. Šajā

pavasārī mammīte aizgāja. Uz bērēm brālis arī neatbrauca, pat nedeļa ziņu. Bija ļoti smagi ap sirdi, zaudējot mīlu, tuvu cilvēku. Lūdzu Dievu. Ticēju – tikai Viņš var palīdzēt, jo visa mantojuma īpašnieks bija brālis, bet nekur nevarējām viņu atrast. Zinājām tikai to, ka viņš dzīvo Anglijā. Nolēmu sniegt tiesā prasību par neatraidāmās mantinieces daļas pieprasījumu. Ar laiku valsts iestādes atrada brāļa adresi Londonā. Man bija ļoti liels pārsteigums, ka pēc ilgiem gadiem caur sociālajiem tīkliem brālis deva ziņu. Viņš deva arī piekrišanu sadalīt mantojumu bez strīdiem pēc likuma. Tiesas diena iekrita tieši mammas dzimšanas dienā. Viņai paliktu 75 gadi. Brālis atbrauca. Domāju, nakšņos viesnīcā, bet viņš palika pie mums mājās, iepazīnās ar maniem četriem bērniem. Īpaši manas pusaudzes meitenes viņam ļoti pieķērās. Brālim tika aizskarta dvēseles stīga. Es pateicos Dievam. Debesis manā sirdī gavilēja! Tiesas dienā visu mierīgi nokārtojām. Aizbraucām kopā uz mūsu mājām, nolikām kopā ziedus uz mammas kapa kopīgas, aizdedzām svečītes. Šis bija ļoti īpašs mirklis. Šajā brīdī mēs klusējot viens otram piedevām un izlīgām. Zaudējot mammu, biju atguvusi brāli. Cik liela ir Dieva žēlastība manā dzīvē! Mīlēsim savus tuviniekus arī tad, kad tumsa pārklāj mūsu attiecības! Ticēsim, jo Dievs mīl ikvienu un var izglābt katru pazudušu dvēseli! “Lūdziet, tad jums taps dots; meklējiet, tad jūs atradīsiet; klauzīniet, tad jums taps atvērts.” (Mat. 7:7)

ATKLĀSMES GRĀMATA

APOKALIPSES KOPSAVILKUMS,
1. DAĻA

*Dags Bačelors ir Septītās
dienas adventistu
sludinātājs, kristīgā
medija "Amazing Facts"
prezidents.*

Ir pagājis 2000 gadu, kopš krāšņā krusta gaisma izgaismoja pasauli, kas bija tīta tumsā un nesaprašanā par Dieva raksturu. Un šodien tā joprojām ir cilvēces lielākā vajadzība – Dieva mīlestības atklāsmē, kā tā redzama Kristus dzīvē.

Jau sen biju iecerējis pievērsties Atklāsmes grāmatas izpētei. Lai to paveiktu, mums būtu vajadzīgs pusotrs gads, un arī tad nebūtu pietiekami, jo tā ir tik neticami dziļa grāmata. Tāpēc nolēmu, ka tas, ko varu izdarīt, ir – ierosināt jūsu apetīti, veicot ko līdzīgu Atklāsmes grāmatas pārskatam, es to saucu "Apokalipses kopsavilkums". Vēlos jūs iedrošināt

“Atklāsmes
grāmata ir
atklāsmē par
Kristu.

sākt lasīt Atklāsmes grāmatu, un, kamēr kopā aplūkosim dažādās tēmas, jūs daudz ko apgūsiet paši. Tā ir neticama grāmata. Atklāsmes grāmata ir visu pārējo Bībeles grāmatu kaleidoskops. Apbrīnojami, kā visas dažādās Bībeles grāmatas saplūst kopā Atklāsmes grāmatā!

Vārds "atklāsmē" oriģinālā, grieķu valodā, ir "apokalupsis", kas nozīmē 'atklāšana', 'atsegšana' un pat 'kailums', t.i., kaut kas, kas ir atklāts. Šajā grāmatā īpašā veidā atklāts ne tikai plāns un nākotne, bet visa Dieva programma un pats

Kristus – Atklāsmes grāmata ir atklāsmē par Viņu.

No 404 Atklāsmes grāmatas pantiem 278 ir atrodami citās Bībeles grāmatās. Piemēram, Atklāsmes grāmatā runāts par noslēpumaino Bābeli un Bābeles krišanu. Jūs par to varat lasīt Jesajas grāmatā. Atklāsmes grāmatā runāts par Gogu un Magogu, par to varat lasīt Ecēhiēla grāmatā. Atklāsmes grāmatā varat lasīt par septiņām mocībām – un par 10 mocībām rakstīts 2. Mozus grāmatā. Jūs lasāt par Jēru Atklāsmes grāmatā, un tad jūs lasāt par Jēzu, Dieva Jēru. Viscaur ir šīs paralēles.

Vai esat redzējuši riteņveida zirnekļu tīklus? Apaļus tīklus, ko auž zirnekļi? To pamatā ir pavedieni, kas iet visos virzienos no centra, un zirneklis sēž vidū. Sēžot centrālajā aplī, viņš savas astoņas kājas tur uz dažādiem tīkla pavedieniem, un, kad jūs pieskaraties jebkurai tīkla vietai, viņš to uzreiz sajūt. Ļoti reti sastapsiet kādu Bībeles grāmatu, kurā neatradīsiet pavedienu, kurš ved uz Atklāsmes grāmatu.

“No 404
Atklāsmes
grāmatas
pantiem 278
ir atrodami
citās Bībeles
grāmatās.

Iemesls, kāpēc es uzskatu, ka ir tik noderīgi studēt Atklāsmes grāmatu, – tāpēc, ka, ja to izdarīsiet rūpīgi, jūs būsiet mācījušies visu Bībeli. Šī grāmata sastopas un krustojas ar visām pārējām Bībeles grāmatām. Tā ir kā Rakstu augstākais punkts.

Atveriet Atklāsmes grāmatas pirmo nodaļu! Cik daudziem no jums ir Bībele, kurā teikts "Jāņa atklāsmes grāmata"? Jā, redzu, ka daļai no jums Bībelē rakstīts "Jāņa atklāsmes grāmata". Bet vai tā tiešām ir Jāņa atklāsmes grāmata? Pirmā rinda grāmatā vēsta – "Jēzus Kristus atklāsmē". Grāmata pati par sevi nav Jāņa atklāsmē, mēs nonāksim pie autora pavisam drīz. Tā ir Jēzus atklāsmē.

Vispār frāze "Jēzus Kristus atklāsmē" Bībelē atrodama trīs reizes, ne tikai Atklāsmes grāmatā. Piemēram, skatieties 1. Pētera 1:7 "lai jūsu pārbaudītā ticība, kas ir daudz vērtīgāka nekā iznīcīgais zelts, kas ugunīs tiek pārbaudīts, izrādītos teicama, slavējama un godājama, kad Jēzus Kristus atklāsies." Jēzus Kristus atklāsmē. Pirmie vārdi no Atklāsmes grāmatas ir [oriģinālā] tieši tādi paši kā 1. Pētera 1:7. Un tad skatieties 1. Pētera 1:13 "Tāpēc, apjozuši sava prāta gurnus un modri būdami, lieciet savu cerību pilnīgi uz to žēlastību, kas jums tiks pasniegta, kad Jēzus Kristus atklāsies." Jēzus apokalipse jeb atsegšana.

Man tas šķiet interesanti – kad Jēzus izsūtīja 12 apustuļus, Viņš tos sūtīja pa pāriem, visiem apustuļiem bija savi "sludināšanas pārinieki". (Ja esat bijuši vasaras nometnēs, jums droši vien bija "peldēšanas

“Tāpēc, apjozuši sava prāta gurnus un modri būdami, lieciet savu cerību pilnīgi uz to žēlastību, kas jums tiks pasniegta, kad Jēzus Kristus atklāsies.” 1. Pētera 1:13

pārinieks” – lai tad, ja kāds būtu par ilgu pazudis, jums varētu jautāt – kur viņš palika? Vai zināt, par ko es runāju? Kad es devos uz vasaras nometni, mums bija šāds “peldēšanas pārinieks”, un mums bija vienam otru jāuzmana visu laiku.) Kad Jēzus izsūtīja Savus apustuļus, viņiem visiem bija “sludināšanas pārinieki”. Viņš tos izsūtīja pa divi. Un kurš bija “sludināšanas pārinieks” Jānim? Pēteris! Atcerieties “Pēteris un Jānis gāja uz templi” (Ap.d. 3:1). Pēteris un Jānis bija “sludināšanas pārinieki”. Viņi bija draugi jau sen, kopš laika, kad abi vēl bija zvejnieki. Pēteris negribēja iet ar savu brāli Andreju, jo viņi viens otru pārāk labi pazina... Varbūt... Kas zina – varbūt bija pāris Andrejs un Jēkabs, bet Jānis un Pēteris pazina viens otru ilgu laiku un kļuva par “sludināšanas pāriniekiem”. Man šķiet interesanti,

ka abas pārējās reizes, kad tiek runāts par “Jēzus Kristus atklāsmi”, Jānis, kurš ir jaunāks par Pēteri, citē savu draugu un vienu no lielajiem agrīnās draudzes apustuļiem – Pēteri. Tātad – tā ir Jēzus atklāsmē, tā mums stāsta par Jēzu. Mēs šai jautājumā iedziļināsimies nedaudz vairāk, bet iesāksim ar dažiem vārdiem par grāmatas autoru.

Starp citu – Atklāsmes grāmata ir vienīgā pravietiskā grāmata, ko varat atrast Jaunajā Derībā. Tā ir vienīgā apokaliptiskā grāmata. Ko es ar to domāju? Jūs lasāt Ecehiēla grāmatu, kur ir šie sapņi par radijumiem, par riteni ritenī un dažādas vīzijas, ieleja ar kauliem. Jūs lasāt Daniēla grāmatu, un tur ir šie sapņi – metāla tēls un āzis, un lauva, un lācis un auns... un tur ir koks. Ir dažādas apokaliptiskās vīzijas, kuras var izlasīt Caharijas grāmatā. Bet vienīgā apokaliptiskā grāmata, jā, Pēterim ir viena apokaliptiska vīzija par palagu, kurš nolaidās, bet vienīgā apokaliptiskā grāmata Bībelē ir Atklāsmes grāmata. Tā ir vienīgā pravietojumu grāmata, ko jūs atradīsiet Jaunajā Derībā, un tā atšķiras no citām grāmatām vairākos veidos.

Tās autors, par to ir maz šaubu, ir Jānis. Viņš pats sevi grāmatā nosauc četras reizes – Atklāsmes 1:1, 1:4, 1:9 un 22:8 Jānis pats pasaka, ka ir rakstītājs. Viņš nekad nesaka “apustulis Jānis”, bet ir diezgan skaidri saprotams, ka šis ir apustulis Jānis. Tiek uzskatīts, un arī agrīnās draudzes vadītāji tam piekrīt, ka tieši viņš ir grāmatas autors. Visticamāk viņš to pierakstīja Domīcija (81. līdz 96. g. pēc Kristus) valdīšanas

laikā. Domīcijs nomira 96. gadā, tad Jānis tika atbrīvots un viņam tika atļauts doties atpakaļ uz Āziju. “Foksa mocekļu grāmatā” (*Fox's Book of Martyrs*) ir teikts, ka Domīcijs viņa vadīto vajāšanu laikā līcis Jāni iemest verdošā eļļā, lai to nogalinātu. Vairāki apustuļi tika nogalināti. Bet Jānim eļļa nekaitēja, ir pat teikts,

“Atklāsmes grāmata ir vienīgā pravietiskā grāmata Jaunajā Derībā.”

ka viņš no tās izkāpa it kā no siltas vannas. Imperatoru tas tik ļoti satrauca, ka viņš nodomāja – labāk būt piesardzīgam un necināties pret Dievu, mēģinot Jāni nogalināt atkal. Tāpēc tā vietā Jānis tika izsūtīts uz Patmas salu, kur jau atradās citi kristiešu ieslodzītie, kas strādāja raktuvēs. Vai raktuvēs lika strādāt arī Jānim, nav skaidrs; viņš šajā laikā bija jau ļoti vecs.

Tātad visticamāk laika posmā starp 84. un 96. gadu, kad Jānim pašam bija 85 līdz 90 gadu, viņam tika dots šis pārsteidzošais piedzīvojums un vīzijas. Viņš bija pēdējais no apustuļiem.

Tas ir interesanti – Pēteris un Jānis gāja kopā, es pirmīt minēju par viņu tuvajām attiecībām. Pēc

augšāmcēlšanās Jēzus jautāja Pēterim trīs reizes: “Tu mani esi trīs reizes noliedzis. Pēteri, vai tu mani mīli? Vai tu mani mīli? Vai tu mani mīli?” Pēteris atbildēja: “Kungs, Tu zini, ka es tevi mīlu!” Tad viņi kopā iet, un Jēzus saka: “Pēteri, jauns būdams, tu pats jozies un gāji, kur gribēji. Kad tu būsi vecs, tu izstiepsi savas rokas un cits tevi jozīs.” Ar šo norādot, ka viņš mirs piesists krustā (skat. Jāņa 21:15-19).

Jānim patika iet līdz. Viņš sekoja pa gabalu un klausījās Jēzus un Pētera sarunā. Jānis arī sekoja Jēzum no attāluma, kad Viņš tika apcietināts. Un tā Jānis dzird šo sarunu, tad Pēteris paskatās pār plecu uz savu labo draugu Jāni, viņi abi viens otru mīlēja. Un viņš jautā Jēzum: “Bet kas notiks ar viņu? Es tikšu sists krustā, bet kā aizies viņš?” Un Jēzus viņam atbildēja: “Ja Es gribu, lai šis paliek, tiekāms Es nāku, kāda tev daļa? Tu seko Man!” (skat. Jāņa 21:22) Daudzi agrīnajā draudzē dzirdēja šo ziņu: “Jānis dzīvos, līdz Jēzus atkal

.....
**“ Savā veidā
 Jānis nodzīvoja
 līdz Kunga
 atnākšanai –
 pirms nāves
 viņš Jēzu
 redzēja
 Atklāsmes
 grāmatas vīzijā.**

atgriezīsies!” Viņi paņēma šos Jēzus vārdus un izlietoja nepareizi. Jānis vēlāk paskaidro – *tā* Jēzus neteica, bet gan: “Ja es *gribu*, kāda tev daļa?” Taču savā veidā Jānis tomēr nodzīvoja līdz Kunga atnākšanai – pirms nāves viņš Jēzu *redzēja* Atklāsmes grāmatas vīzijā.

Reiz divi brāļi atnāca pie Jēzus un teica: “Dod mums, ka varam sēdēt Tavā godībā, viens pa Tavu labo roku, otrs – pa kreiso roku.” Kuri tie bija? Jēkabs un Jānis. Jēzus tiem atbildēja: “Jūs nezināt, ko jūs lūdzat. Vai jūs varat dzert to bikeri, ko Es dzeru, vai tapt kristīti ar to kristību, ar ko Es topu kristīts?” Viņi teica: “Jā, protams jebko, Kungs, mēs to varam izdarīt, mēs varam ar to tikt galā!” Viņi bija ļoti jauni un pašpārliecināti. Viņš tiem sacīja: “Jūs gan to bikeri dzersit, ko Es dzeru, un tapsit kristīti ar to kristību, ar ko Es topu kristīts. Bet sēdēt pie Manas labās vai kreisās rokas Man nepiederās dot.” (skat. Marka 10:37-40) No 12 apustuļiem pirmais, kurš nomira mocekļa nāvē, bija Jēkabs, pēdējais un vienīgais, kurš nomira dabīgā ceļā, bija Jānis. Viņš bija visilgāk nodzīvojušais apustulis, visticamāk – jaunākais, kad viņi iesāka sekot Jēzum. Mēs ticam, ka viņš ir Atklāsmes grāmatas autors.

Pirms “ienirstam” pašā grāmatā, mazs pārskats par vairākiem atslēgas vārdiem, kuri sastopami vīzijā vairākas reizes. Tie savā veidā atklāj, uz ko tiek likts galvenais uzsvars. Piemēram, vārds “Jērs” Atklāsmes grāmatā sastopams 29 reizes. Ir vairāki vārdi un cipari, kuri Atklāsmes grāmatā ir ļoti pamanāmi. “Jērs” 29 reizes, “tronis” pieminēts 47 reizes, tas parāda duālo grēku upura nozīmi, Dieva valdību un tiesu.

Tad ir vairāki skaitļi, kuri arī ir ļoti pamanāmi. Vēlos jums jautāt: “Kuri ir pamanāmākie skaitļi Atklāsmes grāmatā?” Septiņi... Es dzirdēju, kāds teica “666”. Jā, šis skaitlis pieminēts Atklāsmes grāmatā tikai vienu reizi, bet tas ir uzkrītošs, vai ne tā? Tas ir skaitlis, kuru cilvēki visvairāk atceras, bet pieminēts tas ir tikai vienu reizi. 666 īstenībā ir pieminēts tikai divas ar pusi reizes visā *Bībelē*, vienu no tām – Atklāsmes grāmatā.

Kurš zina, cik daudz reižu vārds “antikrists” ir atrodams Atklāsmes grāmatā? Nulle. “Antikrists” ir atrodams Jāņa vēstulēs, bet ne Atklāsmes grāmatā. Tas ir interesanti – visi domā: “Es mācīšu par antikristu no Atklāsmes grāmatas!” Bet tu neatradīsi to vārdu Atklāsmes grāmatā. Tēls tur ir, bet pats vārds “antikrists” ir Jāņa vēstulēs. Lai vai kā – atpakaļ pie 666. Otru reizi, kur tas pieminēts, tiek runāts par zeltu, ko Salamans gada laikā bija ieņēmis, – 666 talenti. Ļoti interesanti, ka tolaik Israēls kāpa aizvien augstāk, viss sākās ar Saulu, tad valsts kļuva stiprāka, nāca Dāvids, un virsotne tika sasniegta Salamana valdīšanas laikā. Tempļis tiek uzbūvēts, viņiem iet labi, viņi ir paklausīgi Dievam, viņi mīl Kungu, pārējās tautas ir zem viņiem. Israēls sasniedz savu virsotni, bet viņi bija savākuši pārāk daudz zelta. Ir rakstīts 666 talenti zelta. Tajā pašā mirklī Bībelē Israēls nogriežas no ceļa. Salamans sāk slīgt lejup, ņemt vēl sievas, zirgus no Ēģiptes, viņš sāk darīt lietas, kuras Dievs viņam teica nedarīt. Tas saista uzmanību, šis skaitlis tiek pieminēts, kā norādot, ka viņi sākuši uzticēties cilvēkiem, tas ir cilvēka skaitlis. Kopš tā brīža sākas viņu ceļš lejup.

Kādi vēl skaitļi atrodami Atklāsmes grāmatā? Septiņi; divpadsmit; 144 000, kas ir skaitļa 12 reizinājums. Piemēram, ciparu septiņi šajā vienā grāmatā var atrast 55 reizes. Tad ir cipars 4, kas apzīmē kaut ko vispārēju. Varbūt man jums vajadzētu izstāstīt ko šie cipari nozīmē.

*Turpinājums februāra numurā.
 (No angļu valodas tulkoja Anna
 Rozenberga)*

Daudziem skaitļiem Bībelē ir dziļāka pravietiska vai garīga nozīme. Gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā skaitļi atklāj apslēptas domas un nozīmes, kuras bieži paliek neuzmanīgu lasītāju nepamanītas. Viscaur Bībelē sastopami vismaz 12 skaitļi, kuri izceļas īpaši – 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 12, 40, 50, 70.

SKAITĻI BĪBEĻĒS PRAVIETOJUMOS

1 Simbolizē pilnīgu veselumu un vienotību (Efez. 4:4-6; Jņ. 17:21,22).

2 Simbolizē Dieva Vārda patiesumu; piemēram, bauslība un pravieši (Jņ. 1:45), divi vai trīs liecinieki (2. Kor. 13:1), abpus griezīgs zobens (Ebr. 4:12). Skat. arī Mk. 6:7, Atkl. 11:3. Daniēla un Atklāsmes grāmatā kopā šis skaitlis lietots 21 reizi.

3 Simbolizē Trīsvienību. Engēļi trīs reizes sauc “svēts” ir Tas Kungs Cebaots (Jes. 6:3). Skatīt arī Mt. 28:19 un 1. Jņ. 5:7,8.

4 Simbolizē vispārējo patiesību, piemēram, četras debespuses (ziemeļi, dienvidi, austrumi, rietumi), četri vēji (Mt. 24:31, Atkl. 7:1, 20:8). Ap. d. 10:11 palags ar četriem stūriem simbolizē evaņģēlija vēsts sludināšanu pagāniem.

10 Simbolizē bauslību un atjaunošanu. Šis skaitlis, protams, simbolizē arī Desmit Baušļus, kuri pierakstīti 2. Moz. 20. nod. Skat. arī Mt. 25:1 (desmit jaunavas); Lk. 17:17 (desmit lepras slimnieki); Lk. 15:8 (dziedināšana, desmit sudraba monētas).

5 Simbolizē mācību. Ir piecas Mozus grāmatas (uz tām mēdz atsaukties arī, lietojot vārdus “bauslība” vai “likumi”). Jēzus mācīja par piecām gudrām jaunavām (Mt. 25:2) un izmantoja piecus maizes klaipus, lai pabarotu 5000 vīru (Mt. 14:19-21).

6 Simbolizē cilvēka pielūgsmi. Tas ir arī cilvēka skaitlis, simbolizē cilvēka sacelšanos, nepilnību, darbus un nepaklausību. Bībelē tas minēts 273 reizes, 91 reizi lietots skaitlis 60. Cilvēks tika radīts sestajā dienā (1. Moz. 1:26,31). Skat. arī 2. Moz. 31:15 un Dan. 3:1. Īpaši svarīgs šis skaitlis ir Atklāsmes grāmatā, jo 666 simbolizē zvēru. “Šeit slēpjas gudrība. Kam ir saprašana, lai izdibina zvēra skaitli, jo tas ir cilvēka skaitlis; un viņa skaitlis ir seši simti sešdesmit seši.” (Atkl. 13:18)

50 Simbolizē varu un svinības. Piecdesmitgades svinības (3. Moz. 25:10); Vasarsvētki bija 50 dienas pēc Kristus augšāmcelšanās (Ap. d. 2.nod.).

12 Simbolizē draudzi un Dieva autoritāti. 12 Israēla ciltis, 12 Jēzus mācekļi. Atkl. 4:4 pieminētie 24 (12x2) vecajie un Atkl. 7:4 pieminētie 144 000 (12x12000) arī ir dažādas skaitļa 12 formas. Jaunajai Jeruzalemei ir 12 pamatakmeņi, 12 vārti, tā ir 12 tūkstoš stadiju plata, gara un augsta (Atkl. 21.nod.); koks ar 12 dažādu veidu augļiem, kurus ēdis 12 reiz 12 000 jeb 144 000 Dieva apzīmogoto (Atkl. 22.nod.).

7 Simbolizē pilnību. Tā var būt atsauce uz Dievu, dievišķu pielūgsmi, pabeigtību, paklausību vai atpūtu. Visvairāk Bībelē pieminētais skaitlis – pavisam 562 reizes. (Daži piemēri – 1. Moz. 2:1-4, Ps. 119:164, 2. Moz. 20:8-11). Šis skaitlis visbiežāk sastopams Bībeles pravietojumos – Daniēla un Atklāsmes grāmatā tas kopumā lietots 42 reizes. Atklāsmes grāmatā ir septiņas draudzes, septiņi gari, septiņi zelta lukturi, septiņas zvaigznes, septiņas lāpas, septiņi zīmogi, septiņi ragi, septiņas acis, septiņi engēļi, septiņas bazūnes, septiņi pērkonī, septiņi tūkstoši iet bojā lielā zemestrīcē, septiņas galvas, septiņi kroni, septiņas pēdējās mocības, septiņi zelta kausi, septiņi kalni, septiņi ķēniņi.

40 Simbolizē paaudzi un pārbaudījumu laikus. Grēku plūdu laikā lija 40 dienas (1. Moz. 7:4), Mozus tukšnesī pavadīja 40 gadus, tāpat arī Israēla bērni; Jēzus gavēja 40 dienas.

70 Simbolizē cilvēku vadību un lēmumus. Mozus iecēla 70 Israēla vecajos (2. Moz. 24:1); Sinedrijs (jūdu augstākā reliģiskā tiesa) sastāvēja no 70 vīriem; Jēzus izvēlējās 70 mācekļus (Lk. 10:1); Jēzus Pēterim teica piedot septiņdesmit reiz septiņas reizes (Mt. 18:21,22).

Urīnceļu PROFILAKSE

Urīnceļu infekcijas

urīnceļu infekcijas ir vienas no izplatītākajām infekciju slimībām.

Riska faktori:

- Šķidruma uzņemšana neadekvātā daudzumā.
- Dzimums (sievietes > vīrieši).
- Vecums.
- Grūtniecība vai menopauze.
- Vezikoureterālais reflukss.
- Iedzimtas anatomiskās anomālijas.
- Akmeņi (nierēs vai jebkurā urīnizvadsistēmas posmā).
- Urīnpūšļa kateterizācija.
- Cukura diabēts.
- Dzimumdzīve.

Profilakse:

- Pietiekama daudzuma bezkaloriju šķidruma lietošana uzturā.
- Urinācija ik pēc 3 stundām dienas laikā vai pēc dzimumakta (sievietēm).
- Daudzveidīgs uzturs, urīna skābināšana ar dzērveņu dzērienu, periodiski – urodezinficējošas tējas.
- Pretmikrobu līdzekļus profilaktiski var lietot vai nu pastāvīgi (katru dienu, katru nedēļu) ilgāku

periodu (3 – 6 mēnešus), vai vienreizējā devā pēc dzimumakta (sievietēm).

- Probiotiku profilaktiska lietošana (sievietēm).
- Blakussaslimšanu atbilstoša terapija.
- Urīna katetra pareiza lietošana un kopšana.

Nierakmeņu slimība

- Nierakmeņi veidojas urīnā esošo minerālu vai skābo sāļu kristalizācijas procesā.
- Akmeņi ir izplatīta parādība – aptuveni katram desmitajam cilvēkam kādā dzīves posmā izveidojas akmens.
- Akmens izveidošanās iespējamība dzīves laikā ir 5–10%.
- Vīriešiem akmeņi veidojas biežāk nekā sievietēm, attiecībā 3:1.
- Akmeņi lielākoties veidojas vecumā no 30 līdz 50 gadiem.
- Cilvēkiem, kuriem ir akmeņi, dzīves laikā tie bieži vien veidojas atkārtoti.

Cēloņi:

- Ģimenē ir bijuši saslimšanas gadījumi ar nierakmeņu slimībām,

pastāv genētiski nosacījumi, kuru dēļ palielinās akmeņu veidošanās risks.

- Urīnceļu sistēmas infekcijas.
- Iedzimts urīnceļu defekts (piem., pakavveida niere).
- Nosprostojums savienojuma vietā starp urīnvadu un nierī.
- Sašaurināts urīnvads.
- Vezikoureterālais reflukss (anormāla urīna kustība urīnvados vai nierēs).
- Viena urīnvada pietūkums, saukts par ureterocēli.
- Nieru kalcinoze (pārāk liels kalcija daudzums nierēs).

Profilakse:

- Noteikti izdzeriet 2.5 – 3.0 litrus šķidruma katru dienu.
- Dzeriet šķidrumu vienmērīgi visas dienas garumā.
- Izvēlieties dzērienus ar neitrālu pH līmeni, piem., ūdeni.
- Sekojiet urīna daudzumam, apjotam jābūt 2.0 – 2.5 litri dienā.
- Sekojiet urīna krāsai – urīnam ir jābūt gaišam.
- Dzeriet vairāk šķidruma, ja dzīvojat karstos klimatos apstākļos vai jums ir liela fiziskā slodze, jo tas palīdzēs līdzsvarot šķidruma zudumu.
- Ievērojiet līdzsvarotu un daudzveidīgu ēdienkarti.
- Lietojiet uzturā daudz dārzeņu, šķiedrvielu un augļu (īpaši citrusaugļus).
- Centieties lietot uzturā pārtikas produktus ar zemu oksalāta saturu, piemēram, olas, lēcas, baltos rīsus, mizotus ābolus, vīnogas, ziedkāpostus, biezsulas utt.
- Pārliecinieties, vai jūsu ēdienkartē ir pietiekams daudzums kalcija (aptuveni 1000 miligramu dienā). Tomēr ievērojiet piesardzību, lietojot kalciju saturošus uztura bagātinātājus, un vienmēr konsultējieties ar ārstu vai medicīnas māsu.
- Samaziniet sāls daudzumu pārtikā (ne vairāk kā 3 – 5 gramus dienā).
- Nelietojiet pārtikā daudz dzīvnieku valsts proteīna, īpaši jaunu lopu gaļu, tā vietā pārtikā lietojiet vairāk dārzeņu proteīna, kas sastopams, piemēram, avokado, ziedkāpostos un zirņos.
- Rūpējieties par veselīgu svaru (ķermeņa masas indeksam jābūt robežās 18–25 kg/m²).

“Jeb vai jūs nezināt, ka jūsu miesa ir Svētā Gara mājoklis, kas ir jūsos un ko jūs esat saņēmuši no Dieva, un ka jūs nepiederat sev pašiem? Jo jūs esat dārgi atpirkti. Tad nu pagodiniet Dievu ar savu miesu! (1.Kor. 6:19-20)

Dr. Andris Ābele
Raksta turpinājums “Adventes Vēstu”
februāra numurā

SAPNIS DIEVAM PAR GODU

Ši ir liecība un aicinājums Tev, lasītāj! Varbūt Dievs caur to uzrunās Tevi paveikt ko jaunu?

Pirmo reizi ar medicīnas kalpošanu saskāros 2017. gada sākumā, kad iesāku strādāt SDA senioru namā Zilākalnā; kalpoju tur par aprūpētāju. Kopš tā laika lūdzu, lai Dievs atklāj, kādā vēl veidā es varētu palīdzēt un kalpot šiem cilvēkiem.

Kādu dienu Dievs parādīja man sievieti, kura bija nonākusi senioru namā pēc insulta. Tā rezultātā viņai tika paralizēta viena ķermeņa daļa, sieviete varēja izrunāt tikai dažus vārdus. Dievs deva man domu sākt viņas rehabilitāciju. Biju pārsteigts, dzirdot tādu piedāvājumu no Dieva, jo man nebija ne izglītības, ne zināšanu šajā jomā. Kādā veidā es, nodokļu ekonomists pēc izglītības un tajā pašā laikā parasts aprūpētājs, varu viņai palīdzēt? Iegūstot informāciju par rehabilitāciju no mācību videomateriāliem un nostiprinot apgūto ar draugu fizioterapeitu sniegtajiem padomiem, ķeros pie lietas. Jau pēc mēneša sieviete sāka atcerēties jaunus vārdus un drošāk staigāt pa gaiteni. Biju sajūsmā! Caur šo kalpošanu redzēju, ka sievietes sirds kļūst atvērta arī Evaņģēlijam. Tas bija tikai lielā ceļa sākums.

Vēlāk bija vēl daudz citu cilvēku, ar kuriem nodarbojos individuāli. Dievs pamudināja neapstāties, un es devos uz Ukrainu sešu mēnešu mācībās Veselības misijas skolā. Tur ieguvu jaunas zināšanas medicīnā un cilvēka fizioloģijā, kā arī masiera prasmes, dziļāk iepazīnos ar veselības reformu. Visu šo laiku nepārtraukti domāju par iespēju piedalīties kādā rehabilitācijas vai medicīnas centra darbā. Sirds dziļumos sāka veidoties sapnis Tam Kungam par godu – nodarboties ar šāda centra organizāciju! Bet es arī apzinājos, ka bez finansiālā atbalsta un labas komandas šo projektu nebūs iespējams realizēt.

Atgriežoties Latvijā 2018. gada vasaras beigās, saņēmu negaidītu piedāvājumu no brāļa Kristū. Viņš piedāvāja organizēt tieši tādu centru – nelielu rehabilitācijas centru Valmierā. Kad dzirdēju šo piedāvājumu, man pārskrēja trīsas, un es nodomāju – tas nevar būt, tas ir sapnis! Jau oktobrī iznomājām telpas

un iesākām remontdarbus. Centrā joprojām notiek iekšējie remontdarbi, viss norit lēni finanšu trūkuma dēļ. Bet ticu, ka pavisam drīz centrs vērs savas durvis Valmieras iedzīvotājiem.

Kāds var jautāt: kam jums tas vajadzīgs un ko jūs tur darīsiet? Atbilde ir vienkārša – mēs darīsim to pašu, ko darīja Kristus: atvieglinot cilvēku ciešanas, stāstīsim par Dieva valstības vērtībām. Ticu, ka caur veselības misijas kalpošanu, caur „Evaņģēlija labo roku”, kā par to raksta Dieva pravieta, var paveikt varenus darbus Dieva godam un cilvēku pestīšanai. Centrā izplatīsim Evaņģēlija gaismu caur fizioterapeita pakalpojumiem, lekcijām par veselību un smagi slimu cilvēku kopšanu, caur masāžām, vingrinājumiem mugurkaulam, ārstniecisku

fizikultūru, psihologa palīdzību cilvēkiem pēc insulta vai smagām traumām.

Lai veiktu šo darbu, protams, ir nepieciešams atbalsts – finansiālais, bet – galvenais – lūgšanu atbalsts. Iespējams, dārgo lasītāj, lasot šo rakstu, tavai sirdij pieskarsies Svētais Gars, un tu vēlēties paveikt ko jaunu Dievam. Vai redzi savu kalpošanu šajā jomā un vēlies kļūt par mūsu brīnišķīgās komandas daļu? Tad noteikti sazinies ar mani! Ja vēlies lūgt par šo projektu, mēs tev, dārgais draugs, arī būsim ļoti pateicīgi. Lūdzu arī par to, lai Dievs izlej Savas svētības pār šo darbu visā Latvijā un pār visu zemi, lai caur šo kalpošanu Dieva mīlestība varētu skart ikviena cilvēka sirdi! Āmen!

Deniss Šņetkovs

Lai veiktu šo darbu, protams, ir nepieciešams atbalsts – finansiālais, bet – galvenais – lūgšanu atbalsts. Vai redzi savu kalpošanu šajā jomā un vēlies kļūt par mūsu brīnišķīgās komandas daļu? Tad noteikti sazinies ar mani!

IR PĒDĒJAIS LAIKS SĀKT

Kādi ir Jauniešu nodaļas plāni šim gadam? Kam jāpievērš uzmanība savā garīgajā dzīvē? Par to un ne tikai to – intervijā ar LDS Jauniešu nodaļas vadītāju Dāvi Trubeckoju.

Pastāsti, kāpēc piekriti piedāvājumam būt par LDS Jauniešu nodaļas vadītāju!

Jo man rūp jaunieši!

Kādi ir mērķi, ko vēlētos īstenot nākamā gadā kopā ar jauniešiem Latvijā?

Dieva žēlastībā plānojam, pirmkārt, turpināt strādāt pie Jauniešu sadaļas *adventisti.lv* mājaslapā. Galvenais jaunums, ko vēlamies izstrādāt Jauniešu sadaļā, ir apakšsadaļa “Vakances”. Tur varētu publicēt aktuālās vajadzības pēc papildspēkiem kādā no draudzes kalpošanām, piemēram, nepieciešamība pēc tulka divām grāmatām *Patmos* izdevniecībai vai arī palīgs studijā, montējot kādu ierakstu. Šīs apakšsadaļas lielākās priekšrocības būtu iespēja jauniešiem jebkurā mirklī ieiet un uzzināt, kādas ir aktuālās vajadzības kalpošanā, un pašam pieslēgties kādai no tām, tādā veidā kalpojot Dievam un ziedojot savus resursus Dieva darba attīstībai. Tādēļ meklējam kādu, kuram ir zināšanas grafiskajā dizainā, lai varētu mums palīdzēt. Ja kāds jūt aicinājumu, droši sazinieties ar mani, mēģināsim kopīgi ar Dievu pēc iespējas drīzā laikā paveikt šo darbu!

Otrkārt, vēlamies, sākot ar janvāra beigām, ja nekas nemainās, sākt regulāras reģionālās sanāksmes pa Latvijas draudzēm. Tās būtu tikšanās kādā no draudzēm, uz kuru Sabatā no tuvākajām draudzēm

sabrauktu jaunieši. Tikšanās sāktos ar Dievkalpojumu un turpinātos ar Sabata pēcpusdienu līdz apmēram plkst. 17:00. Tikšanās ietvers sevī uzrunu, kopīgiem spēkiem sarūpētas garšīgas pusdienas, diskusijas un kādu praktisku nodarbību, aktivitāti. Ļoti vēlamies šādā veidā sastapties ar jums, jaunieši, biežāk nekā reizi gadā, tāpēc ļoti silti aicinām katru noteikti pūlēties un doties uz tuvāko satikšanās vietu, kad tas būs zināms un paziņots.

Treškārt, turpināsim iesāktos ikgadējos notikumus, t.i., jauniešu konferenci, kā arī IMPACT, kas šogad norisināsies Salacgrīvā. Ļoti priecājamies par iepriekš neredzētiem jauniešiem, kuri piedalās šajos pasākumos!

Meklējam kādu, kuram ir zināšanas grafiskajā dizainā, lai varētu mums palīdzēt. Ja kāds jūt aicinājumu, droši sazinieties ar mani, mēģināsim kopīgi ar Dievu pēc iespējas drīzā laikā paveikt šo darbu!

Ceturtkārt, vēlamies mudināt un dot vairāk iespēju jauniešu pašiniciatīvām, cenšoties tās atbalstīt gan materiāli, gan citādi. Tāpēc mudinu jūs, jaunieši, sazināties ar mani, ja jums ir kāda ideja (vai tikai gribēšana kaut ko darīt) jūsu apkārtnē, piemēram, mazā grupa vai kāds Alfa kurss, kam ir nepieciešams atbalsts. Kopīgi Dieva spēkā virzīsimies uz priekšu! Protams, varēsim arī izrunāt šīs lietas, tiekoties vaigu vaigā reģionālajās sanāksmēs.

Kāds ir tuvākais gaidāmais notikums jauniešiem?

Kā jau minēju, reģionālās sanāksmes būs vistuvākais notikums. Taču visiem jauniešiem kopīgi tā būtu jauniešu konference. Pagaidām par jauniešu konferenci sīkākas informācijas nebūs, bet, kad būs, to varēsiet lasīt gan *adventisti.lv*, gan Facebook lapā @sda jauniesi.

Kur turpmāk būs iespējams redzēt jaunāko informāciju par notikumiem un gaidāmajiem pasākumiem?

Strādāsim, lai *adventisti.lv* mājaslapā Jauniešu sadaļa būtu ērtāk pieejama. Tur katrs jauniešis varētu iegūt visu aktuālo un nepieciešamo informāciju par un ap Jauniešu nodaļu. Un jau atkal aicinu – ja jums kādam ir kāda laba ideja, kā varētu uzlabot visu šo informācijas plūsmu, vai vienkārši kāds ieteikums, dodiet ziņu. Ar prieku uzklaušīsim!

Kam, tavuprāt, man, jauniešim, būtu svarīgi pievērst uzmanību manā garīgajā dzīvē jaunajā gadā?

Mēs, atzīstam to vai nē, dzīvojam ļoti saspringtā un neatkārtotā

Ja Dievs uzrunā tavu sirdi, nenocietīnies, bet atsaucies!

laikā – par to liecina ziņas, kuras mūs sasniedz ik dienu: zinātnieku viedoklis, ka pasaulei daudz laika vairs nav atlicis; valstu savstarpējās attiecības un ES nespēja būt vienam veselumam (kā to vēstīja jau Daniela sapņa skaidrojums); sabiedrība, kura virzās uz arvien lielāku un lielāku morālo un fizisko izvirtību un kurā viss tiek veidots tā, lai cilvēkam vairs nebūtu jāpūlas ne grama, jo viss ir viena glāsta attālumā (to nodrošina skārienjutīgie telefoni)...

Mēs dzīvojam laikā, kad arvien straujāk un straujāk piepildās pēdējo dienu pravietojumi, kas atklāti Svētajos Rakstos. Un tieši šajā laikā, kad pretinieks zina, “ka tam maz laika atlicis”, aug paaudze, kurai būs izšķiroša loma zemes vēstures pēdējos notikumos. Šī paaudze esat jūs, jaunieši! Esmu pilnīgi pārliecināts, ka zemes vēsture vairs

neturpināsies ilgi. Ņemot šo visu vērā, aicinu katru jauniešu un ikvienu, kas lasa, apdomāties, vai arī jūsu acis redz to, kas notiek. Pievērsiet uzmanību, ieskatieties un uzdodiet sev 3 jautājumus: “Vai man ir glābjošas attiecības ar Jēzu Kristu, manu Glābēju? Vai katru dienu, lasot Viņa Vārdu, es atrodu laiku, lai sastaptu To, ar kuru grasos pavadīt visu mūžību? Vai Bībele ir visaugstākā autoritāte manā dzīvē?” Ja nē – ir pēdējais laiks sākt.

“Tas Kungs nevilcina Savu apsolījumu, kā dažiem tas šķiet,” raksta Pēteris, “bet ir pacietīgs ar jums, negribēdams, ka kādi pazustu, bet ka visi nāktu pie atgriešanās.” (2. Pēt. 3:9) Nebūsim kā Israēls pie Sinaja kalna, kad tie cēla zelta teļu, vai kā ļaunais kalps no Jēzus līdzības Mateja evaņģēlijā (2.Moz.32:1; Mt.24:48)!

Kāds ir tavs novēlējums katram lasītājam, bet īpaši – jauniešiem?

Dievs vēlas personīgas attiecības ar katru no mums. Nav nekādas “kolektīvās glābšanas”, bet katra sirds tiek tiesāta visu siržu Pazinēja priekšā jau šodien, tagad. “Šodien, ja dzirdēsīt Viņa balsi, neapcietināit savas sirdis kā sarūgtinājumā kārdināšanas dienā tukšnesī!” (Ebr. 3:7, 8)

Vai man ir glābjošas attiecības ar Jēzu Kristu, manu Glābēju? Vai katru dienu, lasot Viņa Vārdu, es atrodu laiku, lai sastaptu To, ar kuru grasos pavadīt mūžību? Vai Bībele ir autoritāte manā dzīvē?”

Draugs, ja Dievs šodien uzrunā tavu sirdi un velk tevi pie sevis, nenocietīnies, bet atsaucies! “Redzi, Es stāvu durvju priekšā un kļaudzinu. Ja kas dzird Manu balsi un durvis atdara, Es ieiešu pie viņa un turēšu ar viņu mielastu, un viņš ar Mani.” (Atkl. 3:20)

Sagatavoja Emīlija Trubeckaja

Viens pats Tumsā

„Tas nenotiek pa īstam,” domāja Dans Džonsons. Kāpēc viņš gan viņš bija tāds mulķis un devās ārā viens pats?! Gan grupas audzinātājs, gan tēvs bija viņu brīdinājuši jau vairākas reizes. Bet Dans taču negrasījās būt prom no nometnes ilgāk par stundu – tikai mazu pārgājienu pa taku... Rezultātā viņš atpazina viens pats tumsā aizā ar savainotu kāju, un tuvojas nakts.

Pēc negadījuma viņu bija atradis kāds nepazīstams zēns. Dans uzreiz pat nevarēja atcerēties viņa vārdu. Džo? Jā, Džo. Džo bija viņam palīdzējis, pat lūdzis Dievu par viņu, taču tad pagriezies un devies prom.

„Tu nedrīksti mani tā vienkārši šeit atstāt!” Dans gribēja teikt, taču tā vietā uzsauca: „Vai tu varēsi mani te atkal atrast?” – „Es tevi atradīšu,” atskanēja Džo balss no klints virsotnes. „Es piesiešu šalli pie priedes, kas aug tepat blakus.” – „Tu esi traks!” Dans kļiedza. „Te ir tūkstošiem, miljoniem prieku! Kā kāds būs spējīgs atrast tieši šo koku?” – „Lūdz,” zēns abildēja. „Un, kad saule rietēs, iekur ugunskuru, lai atbaidītu zvērus. Atstāju tev malku un mazliet ēdamā.”

Nu viņš te bija gluži viens, un debesis pletās pār viņu kā liela, tumša bloda. Dans, kaut viņš nevienam to netika teicis, vienmēr bija baidījies no tumsas. Pār koku galotnēm lēnām kāpa migla, bet cauri tai varēja saskatīt šauru mēness sirpi. Tas izstaroja kaut nelielu, bet tomēr gaismiņu. Dans iekūra ugunskuru, tā kvēle uzreiz mazināja viņa uztraukumu un bailes. Viņš apēda dažus cepumus, batoniņu un ābolu, kas bija palicis viņa jakas kabatā.

Guļot uz muguras savā prieku gultā, Dans domāja: „Varbūt viss nemaz nav tik drūmi, kā šķita sākumā? Džo ar palīdzību būs atpakaļ no jau rīta – izskatījās, ka viņš apkārtni pazīst pietiekami labi...

Uguni varētu atstāt kuramies visu nakti. Galu galā viņu izglābs, būs svinības... Kas tas būs par stāstu! Varbūt notikušais pat nokļūs avīzēs?”

Dans atkal uzmeta skatienu mēnesim. Tagad ap to drūzmējās melni mākoņi. Ar garu koku zēns pabikstīja pagales ugunkurā, skatījās, kā tās lēnām izdeg. Nebija ne jausmas, cik ilgi viņš te jau guļ. Tās bija vairākas stundas, gandrīz droši. Varbūt viņš bija iesnauzies? Kāja sāpēja. Dans piemeta malku ugunij. Pamazām, pašam nemanot, viņa plakstiņi kļuva smagi, un pēc brīža zēns jau bija aizmidzis.

Viņu pamodināja kāda svešāda skaņa. Ugunsurs bija gandrīz izdzisis, un tumsā šķita, ka kāds tuvojas. Vai tur tiešām kāds bija, vai arī tumsa izspēlēja ar viņu ļaunu joku? Dans dzirdēja sausu lapu čaboņu, zariņu brakšķēšanu un dīvainu čaukstēšanu krūmos.

Viņš juta, ka sakāpusi temperatūra, kāja sāpēja aizvien spēcīgāk. Ar mokām, vilkdams pa zemi ievainoto kāju, zēns pierāpoja tuvāk ugunskuram un iemeta gandrīz izdzisušajās oglēs atlikušos skaliņus. Tie strauji uzsvirkstēja, taču pēc mirkļa mazā liesma nodzisa. Dans pasniedzās pēc sērkokiem, centās

no jauna iekurt uguni, taču bija pārāk uztraucies. Pēc astoņiem, deviņiem mēģinājumiem viņš padevās un aizrāpoja atpakaļ uz guļammaisu.

Pēc brīža viņa ausis atkal sasniedza tā pati noslēpumainā skaņa. Apkārt kāds ložņāja. Viņš sajuta kaklā

nepatīkamu kamolu... Nekad mūžā zēns nebija juties tik pamests un vientuļš.

Mēness bija pazudis aiz mākoņiem. Danam uz rokas smagi nopilēja auksta lietus lāse. „Nē, tikai ne to!” Dans izmisis nodomāja. Viņš lēnām pasniedzās pēc ēdiena trauka, atvēra to. Tai pašā brīdī piepeša skaņa no krūmu puses zēnu izbiedēja, ēdiena trauks izkrita viņam no rokas un apgāzās. Lietus pieņemās spēkā.

Dans pārvilka guļammaisu pār galvu. Vairs nebija ne uguns, ne ūdens, ne ēdiena, ne mēness, tikai lietus kļuva stiprāks ar katru minūti. Pārvarēdams stiprās sāpes, viņš aizvilkās līdz tuvējam krūmam, lai zem tā kaut nedaudz patvertos no lietus.

Tikai viens cilvēks pasaulē zināja, kur Danu meklēt. Un, ja Džo būs viņu aizmirsis, apmaldījies vai ja vējš būs norāvis piesieto šalli un aizpūtīs to prom... Tai brīdī viņš atcerējās Džo lūgšanu: „Lūdzu Tevi pēc drosmes un izturības...”

„Drosme un izturība,” Dans domāja. Drosme? No tās nebija ne vēsts. Bet kā tad ar Džo? Dans pat nebija iedomājies par viņa

“Nekad mūžā zēns nebija juties tik pamests un vientuļš. Tai brīdī viņš atcerējās Džo lūgšanu: “Lūdzu Tevi pēc drosmes un izturības...”

drošību. Ja nu Džo ir nomaldījies tumsā? Izturība? Kāpēc Džo tā lūdza? Kāpēc viņš lūdza drosmi un izturību?

„Palīdz man, Dievs!” Dans čukstēja, brīnīdamies pats par to, ko darīja, – pirmo reizi kopš deviņu gadu vecuma viņš lūdza Dievu. Tā pēdējā reize bija mājās, pie pusdienu galda, kad pie Dana ciemojās daži zēni no klases. Danam tika piedāvāts teikt lūgšanu, bet viņa draugi ķīkināja. „Tas ir apkaunojoši,” viens no viņiem teica. „Vai tu tiešām ticī visai tai reliģijai?” Dans jutās pazemots. Kopš tās reizes viņš nekad vairs nebija lūdzis. Līdz šim brīdim.

„Lūdzu, palīdzi Džo tik droši līdz šejieni. Un palīdzi man... Un paldies Tev...”, Dans izčukstēja. Tas bija pēdējais, ko viņš atcerējās līdz brīdim, kad kādas spēcīgas rokas iecēla viņu nestuvēs. Tad viņš ieraudzīja Džo.

„Es... biju nobijies,” Dans teica.

„Es arī,” atbildēja Džo.

„Un tad es...”, Dans nokaunējies aplūsa.

Džo smaidīja: „Es zinu. Dzirdēju tevi lūdzam. Paldies Dievam!”

Glābšanas komandā bija seši vīri. Viņi uzlika lauztajai kājai šinu, tad pacēla nestuves un devās ceļā.

Kad viņi sasniedza virsotni, Dans ieraudzīja Džo sarkano šalli, kas bija apsietā ap vecu priedi.

„Desmit miljoni prieku,” viņš smējās. „Un tu spēji atrast tieši šo!”

„Tā tas notiek ar Dieva palīdzību,” Džo atteica. „Ņem, paglabā to kā suvenīru!” Viņš atsēja šalli un iespieda to Danam rokā.

Klajumā gaidīja glābēju helikopters. Murgi un tumsa bija pagājuši. Bet Dievs bija tepat blakus. Un Dans bija pārliecināts, ka turpmāk tā būs vienmēr.

PĀRDOMĀ IZLASĪTO:

Vai esi kādreiz neklausījis vecākus un devies pastaigā, kad vecāki neatļauj? Varbūt pat esi kādreiz apmaldījies un palicis pilnīgi viens? Tā noteikti nav labākā sajūta – būt pazudušam vai iekulties kādās nepatīkšanās, kamēr vecāki par to pat nenojauš.

PIEREDZES STĀSTI:

PAZUDUŠAIS TELEFONS

Vienā Sabatā, kad ieradāties Baznīcā, man mamma iedeva savu telefonu Sabatskolai ar noteikumu, ka man pēc tam tas mammai uzreiz jāatdod atpakaļ. Bet es un mans draugs aizskrējām un paslēpāmies, lai tos spēlētu! Kad mums apnīka, mēs nogājām uz 1. stāvu un izgājām ārā. Mēs nolikām telefonus uz ārējās palodzes pie baznīcas tā, ka no pagalma nevar redzēt, lai tie nesapliktu, kad mēs rāptos pāri sētai. Mēs pārkāpām pāri sētai, kaut ko tur padarījām un, kad pārkāpām atpakaļ, telefoni bija nozagti! No sākuma mēs izjautājām citus bērnus pagalmā, bet viņi nebija ņēmuši. Mēs ar draugu kritām panikā un skrējām telefonus meklēt. Kad līdz Dievkalpojuma beigām tie nebija atradušies, pagalmā iznāca mūsu mammas un bija ļoti dusmīgas un noskumušas, it īpaši manējā, jo es pazaudēju viņas telefonu, nevis savējo. Mēs vēl pēdējo reizi izjautājām dežuranti, bet diemžēl telefoni neatradās.

Mana mamma vērsās policijā, kopā stipri lūdzām Dieva palīdzību, lai telefons atrodas. Turklāt visi kontakti, dati un bildes bija zudušas. Mēs turpinājām lūgt Dievu par to un es, momentos, kad biju viens, arī lūdzu Dieva palīdzību.

Policija bija pārsteidzoši atsaucīga un uzreiz sāka meklēšanu. Mēs atkal atgriezāmies draudzē, lai pārbaudītu, vai telefons nav atdots dežurantei, bet, diemžēl, tas nebija atgriezts, un mēs

Pat tad, ja mums ir sanācis apmaldīties vai iekļūt ķezā un palikt vieniem, jāatceras, ka mēs nevaram pazust tā, ka mūsu Debesu Tēvs mūs nevarētu atrast. Viņš vienmēr ir mums tuvumā un ļoti gaida, lai atbildētu, kad lūdzam pēc Viņa palīdzības!

pulcīnā ar draudzes māsām un brāļiem lūdzām Dievu, lai Viņš palīdz to atrast.

Apmēram mēnesi vēlāk policija griezās pie mums ar vianu, ka telefons ir atrasts! (Mēs laikā, kad telefons bija nozagts un līdz tas tika atrasts, daudz lūdzām Dievu, it īpaši es, jo tā bija mana vaina, ka telefonu nozaga, jo nepaklausīju mammai un pēc Sabatskolas viņai to neatdevu.) Bijām ļoti pateicīgi Dievam, un man bija tāds prieks arī par to, ka dati bija saglabājušies.

/Daniels, 13 gadi/

DIEVS PALĪDZ

Mums ģimenē ir tradīcija katru vakaru lasīt Bībeli. Protams, mēdz būt arī izņēmumi. Kādā vakarā es vēlu pārnācu mājās no skolas un bija jau pienācis laiks vakara

Tāpēc nākamreiz, ja būsi kaut kur nomaldījies vai vienkārši iesi pa tumšāku ielu mājās un būs neomulīgi, uzreiz lūdz Dievam, lai Viņš piepilda, piemēram, šo apsoliājumu:

“Nekāds ļaunums tev nenotiks [...], jo Viņš sūtīs tev Savus eņģelus tevi pasargāt visos tavos ceļos.”

- Bībele, Psalmi 91:7

svētbrīdim. Man bija izvēle – vai nu iet uz svētbrīdi, vai arī mācīties kontrolrabam, kurš man nākamajā dienā bija jāraksta. Es izvēlējos par labu svētbrīdim un vēlāk lūdzu, lai Dievs palīdz man šajā kontrolrabā. Nākošajā dienā es no rīta atkārtoju un devos uz skolu rakstīt kontrolrabu. Beigās ieguvu ļoti labu atzīmi.

Dievs priecājas, ja mēs izvēlamies pavadīt laiku ar Viņu tā vietā, lai darītu kādas pasaulīgas lietas. Viņš parāda Savu mīlestību palīdzot, un mums vajag uzticēties tam, ka Viņš mums palīdzēs.

/Anna, 12 gadi/

UZDEVUMS TEV:

Šajā nedēļā izvēlies dienu, kad īpaši lūgt Dievam, lai Viņš vada tevi pie kāda cilvēka, kuram ir nepieciešama tava palīdzība vai iedrošinājums! Vari iedrošināt, piemēram, ar šādiem vārdiem: “Cilvēkiem tas nav iespējams, bet Dievam visas lietas iespējamās.” – Mateja 19:26

Dzīvnieki Bībelē

Mamma: Vārnēni, kur jūs esat? Mājās tāds aizdomīgs klusums.

Krū: Mēs, mammucīt, tepat, Krā istabā, nodarbojamies ar meklēšanu.

Mamma: Kas jums, bērni, pazudis?

Krā: Vakar Ziemassvētku pasākumā satikām vārdīti Cecīliju. Runājāmies par visu ko, un tad viņa sāka stāstīt...

Krū: Vispār jau lielities...

Krā: Jā, lielities, ka senatnē DIEVS tieši ar varžu palīdzību iedvesis bailes pašam Ēģiptes faraonam, sūtot vārdes visās malās, pat ēdienu traukos, gultās, skapjos, drēbju kabatās, visur, visur, lai liktu faraonam atbrīvot Dieva tautu un ļautu tai aiziet projām no Ēģiptes zemes!

Krū: "Mēs, vārdes, esam ļoti nozīmīgas! Daudz svarīgākas par putniem!" – tā viņa lielījās visu vakaru.

Krā: Un tad mēs viņai teicām, ka arī esam pieminēti Bībelē, tāpat kā vārdes un citi DIEVA radīti radījumi.

Krū: ...un neesam kaut kādi nekādi nederīgi jampampīni!

Krā: Bet Cecīlija teica, ka mēs, putni, gan Bībelē neesot minēti un esam gauži nenozīmīgi!

Krū: Tā nu gan nevar būt taisnība, un nu mēs tagad cītīgi meklējam Bībelē, kur ir rakstīts tieši par mums – putniņiem! Mums jāatrod mūsu svarīgums!

Krā: Protams, tur noteikti jābūt minētam kaut kam par mums, jo DIEVS mūs Pats ir izdomājis un radījis!

Krū: Un DIEVS neko nevajadzīgu nerada, vai ne?

Mamma: Tā ir, mani mīlie vārnēni. Re, skatieties, pašā Bībeles sākumā, kur aprakstīta pasaules radīšana, ir minēti arī putniņi. DIEVS, starp citu, putniņus radīja tajā pašā dienā, kad vārdītes un citus ūdens radījumus – zivtiņas un lielos ūdens dzīvniekus.

Krū: Jā, redz kur ir, es atradu! Bībelē, 1. Mozus grāmatā, 1. nodaļas 20. pantā rakstīts par mums! Paklausies, māšuk! "Tad Dievs sacīja: "Lai ūdeņos mudžēt mudž dzīvu radījumu pulki, un putni lai lido pār zemi, zem debess izplatījuma." Tas ir par mums!

Krā: Es palasīšu tālāk: "Un Dievs radīja lielus jūras zvērus un visus dzīvus radījumus, kas rāpo un pulkiem mudž ūdeņos, pēc to kārtas, un ikvienu spārnainu putnu pēc savas kārtas. Un Dievs redzēja to labu esam!"

Krū: Redz kā! Lieliski mēs esam DIEVA acīs, māšuk! Lieliski!

Krā: Krū, klausies, kas tālāk ir rakstīts: "Un Dievs svētīja tos, sacīdams: "Vaislojieties un vairojieties un piepildiet ūdeņus jūrā, un putni lai vairojas virs zemes.""

Mamma: Redziet, Dievs ir radījis Zemi tā, lai dzīvniekiem un putniņiem netrūktu barības un būtu, kur dzīvot. Dieva acīs visai dzīvai radībai ir vērtība. JĒZUS reiz sacīja Saviem mācekļiem: "Skatieties uz putniem gaisā: ne tie sēj, ne tie plauj, ne tie sakrāj šķūņos, un jūsu Debesu Tēvs tos baro!"

Krū: Tas mums jāpastāsta Cecīlijai, lai viņa zina, cik svarīgi mēs – putniņi – esam DIEVAM!

Krā: Krū, Bībelē rakstīts, ka nākamajā dienā "Dievs radīja cilvēku!" (1. Mozus 1:27) un, Tu tikai paklausies, ko DIEVS cilvēkiem teica: "Valdiet pār zivīm jūrā un putniem gaisā un visiem dzīvniekiem, kas rāpo pa zemi."

Krū: Vai valdīt nozīmē arī rūpēties?

Krā: Kā tad! Mamma ar tēti audzina mūs un par mums rūpējās, jo esam vēl mazi. Bet ja DIEVS cilvēku radīja pēc Sava tēla un līdzības, tad cilvēkam mūs jāmīl un par mums jā rūpējas tāpat, kā to dara mūsu Radītājs! Tā es to saprotu.

Mamma: Dieva likumos bija noteikts, ka dzīvniekiem ir jādod atpūta, jā sagādā barība, vajadzības gadījumā jāsniedz palīdzība un jāraugās, lai tie nesavainotos. (2. Mozus 23:4,5; 5. Mozus 22:10; 25:4)

Krā: Es atceros – arī Baušļos DIEVS ir par dzīvniekiem parūpējies, jo VIŅŠ saka: "Sešas dienas dari savu darbu, bet septītajā dienā atpūties, lai arī tavam vērsim un tavam ēzelim būtu atpūta." (2. Mozus 23:12)

“Sešas dienas dari savu darbu, bet septītajā dienā atpūties, lai arī tavam vērsim un tavam ēzelim būtu atpūta.” (2. Mozus 23:12) !

Krū: Dievs par mums domā un grib, lai cilvēki mūs mīl, par mums rūpējas un mūs saudzē! Lūk, tā tas ir!

Krā: Pasaule bez dzīvniekiem un putniņiem būtu daudz garlaicīgāka un neinteresantāka.

Krū: Jā, viena drūma vieta tā būtu! To es jums teikšu!

Krā: Labi gan, ka mēs esam, vai ne?

Mamma: Piemēram, stāstā par Noa un plūdiem DIEVS pats ieveda šķirstā visus zvērus un putnus, un tikai astoņus cilvēkus, kad pār pasauli nāca plūdi, kuros gāja bojā visi ļaunie cilvēki. (1. Mozus 6:19) DIEVS gribēja, lai izglābtajā pasaulē būtu arī mēs.

Krā: Man nav šaubu, ka DIEVAM dzīvnieki un putniņi ir svarīgi un dārgi.

Mamma: Mīlie bērni, DIEVS grib, lai cilvēki pret visu dzīvo radību izturētos saudzīgi. Bībelē ir ļoti daudz brīnumainu stāstu, kā DIEVS ir lietojis dzīvniekus un putniņus, lai palīdzētu cilvēkiem.

Jaunajā gadā lasīsim Bībeli kopā ar vārnēniem, mammām un tētiem, vecmāmiņām, vectētiņiem, brāļiem un māsām, varēsim iepazīties ar brīnišķīgiem stāstiem par dzīvniekiem, putniņiem un visu dzīvo radību!

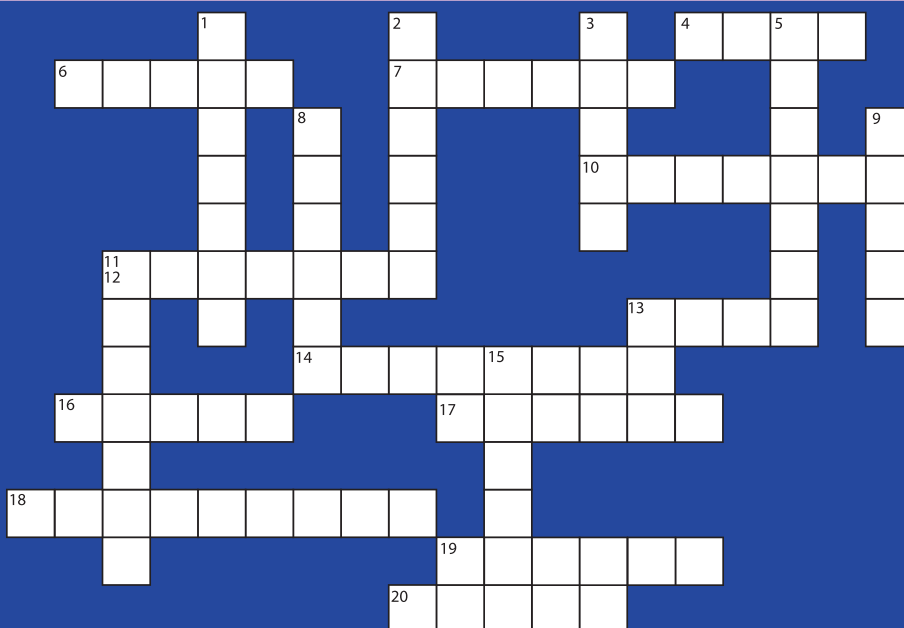
UZDEVUMS

Atmini dzīvniekus un ieraksti krustvārdu mīklā! Noteikti izlasi kopā ar vecākiem visas rakstu vietas Bībelē! Nofotografē savu aizpildīto krustvārdu mīklu un atsūti uz e-pastu maritel@inbox.lv vai uz mobilo numuru 29869979 (caur Whatsapp). Tie, kas būs pareizi aizpildījuši mīklas un atsūtīs tās līdz 24. janvārim, saņems balviņu.

PIEDALIES UZDEVUMU VEIDOŠANĀ!

Bērnu lappusītē visa 2019. gada garumā būs tēmas par dzīvniekiem. Tu pats (vai kopā ar vecākiem, brāļiem, māsām) vari izveidot kādu uzdevumu par dzīvniekiem Bībelē. Tās var būt 1) pašu veidotas mīklas par dzīvniekiem Bībelē; 2) uzdevums, kur jāsameklē atšķirības; 3) vari uzzīmēt zīmējumus ar kādu uzdevumu; 4) vari izgudrot uzdevumu par kādu Bībeles rakstu vietu, kur minēts kāds dzīvnieks, vai kādus citus uzdevumus, kas saistīti ar dzīvniekiem Bībelē (arī putniem, kukaiņiem...).

Varbūt Tev ir kāds interesants piedzīvojums ar kādu dzīvnieku? Arī to droši vari uzrakstīt. Uzdevumus publicēsim mūsu lappusītē, un autori saņems balviņas. Ar uzdevumu noformējumu, ja būs nepieciešams, piepalīdzēsim, galvenais, izdomā un atsūti savu uzdevumu uz e-pastu maritel@inbox.lv

- Putns, kuru Noa izlaida no šķirsta un tas atgriezās ar olīvu lapu. (1.Moz. 8:8)
- Dzīvnieks, kuram liedza aizsiet purnu, kad tas klonā min labību. (1.Tim. 5:18)
- Dzīvnieki, kurus Jēzus izmantoja kā simbolus, ka tie nākot avju drēbēs. (Mat. 7:15)
- Kāds nešķīsts dzīvnieks tiek Salamana pamācībās lietots salīdzinājumam par skaistu sievu bez savaldības? (Sal. pam. 11:22)
- Kukaiņi, kuru medu ēda Jānis Kristītājs. (Marka 1:6)
- Kukaiņi, kas var saraudzēt ziežu maisītāja eļļu. (Sal. māc. 10:1)
- Dzīvnieks, uz kura Jēzus iejāja Jeruzalemē. (Mat. 21:7)
- Kukainis, kuru Salamans vērtēja kā ļoti čaklu. (Sal. pam. 6:6)
- Kukaiņi, ar kuriem Kungs salīdzināja amoriešu kaujas uzbrukumu. (5.Moz. 1:44)
- Dzīvnieki, kurus Ābrahāma kalps bija paņēmis līdz Ābrahāma dēla sievas izraudzīšanai. (1.Moz. 24:14)
- Dzīvnieks, ar kura izslāpuma sajūtu Psalmos salīdzinātas ilgas pēc Dieva. (Psalmi 42:2)
- Putns, kura izskatā Svētais Gars nolaidās pār Jēzu Viņa kristībās. (Lūk. 3:22)
- Aitas bērns; bieži tika izmantots upurēšanai. (1.Moz. 22:7)
- Viens no šķīstajiem dzīvniekiem. (5.Moz. 14:5)
- Dzīvnieki, kas Bībeles laikos postīja vīna dārzus. (Sal. augstā dz. 2:15)
- Dzīvnieki, kas faraona sapnī simbolizēja 7 bagātīgus un 7 trūcīgus gadus. (1.Moz. 41:3)
- Vairāki dzīvnieki, kas bija bedrē, kurā iemeta Danielu. (Dan. 6:16)
- Putns, kuru Jēzus laikā pārdeva par vienu artavu. (Mat. 10:29)
- Dzīvnieki, kuri lielā skaitā saradās ēģiptiešu upēs, kas bija viena no mocībām, pirms Mozus izveda savu tautu no Ēģiptes. (2.Moz. 7:28)
- Dzīvnieks, kura izskatā sātans uzrunāja Ievu Ēdenes dārzā. (1.Moz. 3:1)

10

lūgšanu dienas

No 9. līdz 19. janvārim

Pievienojies Vispasaules Septītās dienas adventistu draudzes lūgšanu iniciatīvai un šajā gadā piedzīvo svētības, lūdzot un pārdomājot tematu "Dziļāka pieredze"

www.adventisti.lv
www.tendaysofprayer.org